Uitgegeven te No. 92, Walestraat, Kaapstad, elken Maandag en Donderdag Ochtend en met de eerstkomende post naar de Buiten-Distrikten verzonden.

Termen:—In de Stad per jaar Rds. 22; per kwartaal Rds. 5: 4.—In de Buiten-Distrikten voor de twee nommers in derzelver geheel Rds. 28 per jaar; per kwartaal Rds. 7; doch waar al de stoffe van de Maandags Courant (in eene taal) by wyze van Supplement tot de Donderdags Courant wordt begeerd, Rds. 22 per jaar of Rds. 5: 4, per kwartaal.

*** Prys 8d. per enkeld Nommer.

Published at No. 92, Wale-street, Cape Town every Monday and Thursday Morning and dispatched to the Country Districts by the first ensuing post.

Terms: in Town Rds. 22 per Annum; per Quarter, Rds. 5: 4.—In the Country, (for the two Papers) Rds. 28 per Annum; per Quarter, Rds. 7; but where the whole of the matter of Monday's Paper (in one language) by way of Supplement to the Thursday's Paper, is preferred, Rds. 22 per Annum, or Rds. 5: 4: per Quarter.

*** Single Paper 8 pence.

De Zuid-Afrikaan.

AGENTEN VOOR DIT BLAD IN DE BUITEN DISTRIKTEN.

De Hr. Charles Barber, Bloemfontein, De Hr. C. Pritchard, Beaufort; De Hr. P. H. Ley, Caledon; De Hr. P. C. van Ellewee, Clanwilliam; De Hr. T. Bedford, Jr. Colesberg; De Hr. D. Blanckenberg, Cradock; De Hr. F. A. Swemmer, George; De Hr. Jan de Villiers, Graaff-Reinet; De Hr. D. A. de Viliers, Paarl; De Hr. R. Cardinal, Swellendam; De Hr. P. Korsten, Stellenbosch; De Hr. ——, Somerset; De Hr. H. L. de Lange Vos, Tulbagh; De Hr. D. J. de Villiers, Tygerberg; De Hr. J. B. Auret, Richmond; De Hr. J. M. van den Berg, Riversdale; De Hr. J. Brehm, Uitenhage; De Hr. J. Addey, Wagenmakersvallei, achter Paarl; De Hr. P. G. Meiring, Worcester.

DEEL XX. MAANDAG DEN 30 JULY 1849. No. 1427.

GOUVERNEMENTS KENNISGEVING.

Koloniaal Bureau, Kaap de Goede Hoop, den 25 July 1849.

MET betrekking tot een Adres, op heden aan Zyne Excellentie den Gouverneur ingediend door zekere Ingezetenen van de Kaapstad, Zyne Excellentie verzoekende—"*om te weigeren de Bandieten aan boord van de Neptune of van eenig ander vaartuig, met Misdadigers voor deze kusten bevracht, overtenemen,—om hen, wanneer zy komen, te laten onder het behoorlyk gezag van den toezienden Officier of Officieren, die genoegzame magt hebben zal of zullen om hen in veiligheid overtebrengen naar zoodanige bestemming als zy het bestaanbaarst mogen oordeelen met hunne Lastbrieven en Instructien;*"—gelast Zyne Excellentie, dat aan de Teekenaars van het Adres in kwestie en het Publiek in het algemeen worde bekend gemaakt, dat zyne inzigten omtrent de voornaamste punten in het Adres vervat, zoo volledig zyn ontwikkeld geworden in zyne Proclamatie van den 17 dezer, dat hy het onnoodig acht op nieuw in dezelve te treden.

Zyne Excellentie vindt niets in het Adres van heden (hetwelk, volgens advies, veronderstellingen in zich bevat, niet door de wet geschraagd) om zyne vorige denkbeelden of voornems te veranderen; en hy koestert geen den minsten redelyken twyfel, dat het in zyne magt zal zyn, om het landen der Bandieten, met de *Neptune* verwacht, te vertragen, tot dat Harer Majesteits welbehagen bekend zal zyn. Vermeenende, dat hy reeds zyne geneigdheid en besluiten tot zulk eene mate heeft open gelegd, als welke de billyke wenschen der Kolonie genoegen geven kunnen, gevoelt Zyne Excellentie, dat het tot geen nuttig doel zoude strekken, om verder te gaan, en hy kan zich niet laten inwikkelen in de behandeling van eenige der verschillende mogelyke gevallen, welke verondersteld en aan hem voorgedragen mogten worden.

Het bedoelde Adres, behalve zich te bepalen tot de Bandieten, met de *Neptune* verwacht, doelt ook op "*Bandieten wier vonnissen nog niet ten volle uitgevoerd zyn*" en op "*Soldaten tot transportatie veroordeeld.*"

Op den 12 Juny 1849, heeft Zyne Excellentie eene Depeche van den Hoog Ed. den Secretaris van Staat ontvangen, ged. den 2 Maart 1849, betrekking hebbende tot het zenden, uit het Oosten, van blanke soldaten, onder vonnis van transportatie, om hunne straf aan de Kaap te ondergaan. Op deze Depeche heeft Zyne Excellentie op dienzelfden dag geantwoord, dat dezelve hem was ter hand gekomen.

Had Zyne Excellentie, heden ten 2 ure, per *Benjamin Heape*, niet een stel papieren ontvangen, gedrukt op last van het Lager Huis, op den 4 April 1849, bevattende, onder anderen, Graaf Grey's Depeche van den 2 Maart 1849, zoude hy het niet geheel en al regelmatig geoordeeld hebben, om zyn Lordschaps mededeeling, gemerkt "separaat," of het antwoord te publiceeren. Maar nu de vryheid hebbende, om van deze mededeelingen gebruik te maken, gelast Zyne Excellentie derzelver publicatie aan den voet dezes.

Zyne Excellentie is geadviseerd, dat de plaats van confinement dezer Militaire Bandieten, zoowel als van die andere Bandieten, wier vonnissen niet volkomen zyn uitgevoerd geworden, eene zaak zal zyn ter beslissing van Zyne Excellentie; en, om redenen, welke hem voldoende schynen, zal hy hen niet landen, hangende de aankondiging van Harer Majesteits welbehagen betrekkelyk de gansche kwestie, waaromtrent Hare Onderdanen van deze Kolonie thans met zoo veel angstvalligheid en schrik vervuld zyn.

Op last van Zyne Excellentie den Gouverneur,
(Get.) JOHN MONTAGU.
Gouvernements Secretaris.

(Origineel ontvangen den 12 Juny 1849, met de *Jane Pirie.* Beantwoord den 12 Juny 1849, met de *Heroine.*)

Militair.

Separaat.

Downingstraat, 2 Maart 1849.

Luit. Generaal Sir H. SMITH, Bart.

Sir!—Daar Harer Majesteits Gouvernement eenige algemeene regulatien verlangt te maken, omtrent de beschikking van Bandieten, veroordeeld tot transportatie door Krygsraden in Hare Buitenlandsche Bezittingen, zoo wensch ik uwe aandacht te bepalen op de Voorzieningen van de Militaire Acte op dit onderwerp, en de wyze waarop het is voorgedragen, dat dezelve zullen worden uitgevoerd.

2. Die Acte bepaalt (Sect. 24,) dat wanneer zoodanig een vonnis door eenen Krygsraad in eene kolonie is geveld, of wanneer een doodvonnis zoodanigen Raad is veranderd tot transportatie, van hetzelve moet worden kennis gegeven door den officier het bevel voerende over H. M. Troepen op de Statie, of in zyne afwezigheid door den Adjudant Generaal aan den Hoofd-Justicier, of eenigen anderen Regter, zoo als het geval mogte zyn, die eene order zal uitvaardigen voor de transportatie of tusschenkomende gevangenisschap van eenigen zoodanigen bandiet: en, zoodanige order uitgevaardigd zynde, zal dezelve behoorlyk worden bekend gemaakt aan den Gouverneur van de kolonie, die, by ontvangst van zoodanige kennisgeving, zoodanigen misdadiger zal doen vervoeren naar eenige kolonie of plaats, overeenkomstig de bevelen tot vervoer van bandieten, welke, van tyd tot tyd van wegens Hare Majesteit door een Harer Eerste Secretarissen van Staat zullen worden overgezonden.

3 De Acte gaat verder te bepalen, dat eenige overtreder aldus vervoerd, behandeld zal worden even als of hy ware gevonnisd geworden tot gevangenis met harden arbeid, voor denzelfden termyn, op de plaats, waarheen hy is vervoerd

4. Onder de magt aldus in Hare Majesteit gevestigd, zyn bevelen gegeven geworden, dat blanke soldaten, gevonnisd als vermeld, door krygsraden te Mauritius en Ceylon, en ook Harer Majesteits blanke soldaten in de Oost Indie gevonnisd, verzonden zullen worden tot nadere orders, naar de Kaap de Goede Hoop; en zy, die gevonnisd zyn te Hong Kong, of naar de Kaap, of naar Van Diemensland. Het getal van zoodanige bandieten zal, welligt, zeer gering zyn, en wanneer zy binnen uw Gouvernement aankomen, zullen de voorzieningen der Acte zoo even vermeld, u instaat stellen, om met hen in alle opzigten te handelen, als of zy gewone misdadigers waren, gevonnisd tot gevangenis en harden arbeid in de kolonie. Ik zoude aanbevelen, dat zy aan de Publieke Werken gebezigd worden, waar dit bestaanbaar zal worden bevonden met de noodige schikkingen omtrent hunne zekerheid.

Wanneer vonnissen van transportatie door Krygsraden in uwe eigen Kolonie mogten worden geveld, zal het voor het tegenwoordige noodzakelyk zyn dezelve ten uitvoer te brengen, door zoodanige Bandieten aan gevangenis met harden arbeid onderhevig te maken op dezelfde wyze, als getransporteerde soldaten, uit andere Kolonien gebragt; zynde deze wyze van handelen, volgens advies, wettig onder de 24ste Sectie van de Militaire Acte.

Ik heb, enz.
(Get.) GREY.

Eene ware Copy.
JOHN GARVOCK, Luit.-Kol., Priv. Secretaris.

(*Verzonden per "Heroine," 23 Juny 1849.*)

Gouvernements Huis, Kaapstad, 12 Juny 1849.

Den Hoog-Ed. Graaf GREY.

MY LORD!—Ik heb de eer te erkennen de ontvangst van uw Lordschaps Militaire Depeche van den 2 Maart ll. gemerkt "*separaat,*" en terwyl ik volkomen bewust ben van de moeijelykheden, waarin Harer Majesteits Gouvernement gedompeld is, omtrent het onderhavig onderwerp, kan ik niet nalaten myn diep leedwezen te betuigen over het besluit, waartoe uw Lordschap is gekomen, juist op het tydstip dat deze kolonie in eenen staat van onbeschryfelyke opgewektheid verkeert omtrent het punt in kwestie. In uw Lordschaps depeche van den 10 December 1847, waarin het besluit van H. M. Gouvernement was te kennen gegeven, dat Soldaten, in de kolonies tot transportatie gevonnisd, gezonden zouden worden tot het ondergaan hunner straf, naar zoodanige andere kolonies, als mogten worden vermeld,—en waarin gy verlangt, dat alle militaire bandieten van Mauritius aan de Kaap de Goede Hoop zouden ontvangen worden, drukt uw Lordschap zich uit als volgt:—"Ik heb hier slechts bytevoegen, dat het getal van militaire bandieten hetwelk waarschynlyk onder deze beschikking naar de Kaap de Goede Hoop zal gezonden worden, by verre te gering zal zyn, om tot eenig ongeryf aanleiding te geven, en zal dus, zooals ik vertrouw, niet met misnoegen beschouwd worden, zelfs door die ingezetenen van de kolonie, die er ten sterkste tegen zouden zyn, dat dezelve tot eene ontvang en strafplaats van misdadigers over het algemeen worde gemaakt." Dit toont de delicatesse aan, door uw Lordschap, zelfs op dat tydstip gekoesterd, om een maatregel by der hand te nemen, welken gy wel bewust waart dat aanstootelyk was voor de kolonie. In de depeche, thans ter beantwoording, word ik door uw Lordschap verwittigd (op een tydstip ongelukkig van voorbeeldelooze opschudding) dat, behalve die van Mauritius, militaire bandieten uit Indie, Hongkong en Ceylon, naar deze kolonie zullen worden getransporteerd. De gepastheid, indien ik my aldus uitdrukken mag, van de aanmerking, vervat in myne depeche aan uw Lordschap van den 24 Mei ll., waarmede de een-en-dertig Memories, enz. van de Ingezetenen zyn verzonden geworden, wordt dus bevestigd, namelyk, "dat de kolonie, eenmaal tot eene straf kolonie gemaakt, alle bescherming verliest."

2. Volgens eene matige berekening wordt één soldaat doorgaans jaarlyks tot transportatie uit elk regiment gevonnisd; en daar, voor zoo ver ik my herinner, het getal van regimenten in Indie, China, Ceylon en Mauritius omtrent vyf-en-dertig is, zoude er een jaarlyksche toevloed naar de Kaap de Goede Hoop van dat getal van bandieten zyn, gevonnisd over het algemeen tot tien en vyftien jaren transportatie, of levenslang. Na den afloop van den tyd zyns vonnis, wordt de booswicht een vry persoon, om te doen wat hy verkiest, en te gaan waar het hem behaagt.

3. Ik ben volkomen overtuigd, gelyk ik tevoren aan uw Lordschap heb vermeld, van de moeijelykheden, waarin het Gouvernement geplaatst is om voorziening te maken voor deze soort van militaire misdadigers Wat hen aangaat, wenschte ik myn gevoelen alhier aangeteekend te hebben, opgemaakt uit de ondervinding onder oude en geformeerde regimenten in byna elk gedeelte der wereld, een gevoelen, hetwelk in sterken stryd is met het tegenwoordig stelsel om soldaten tot transportatie te verwyzen voor zoodanige misdaden als desertie, geweld aan officieren, diefstal, enz Myn gevoelen is, dat overtredingen van dezen aard in het regiment moeten gestraft worden, onder de geregtshoven van Algemeene en Distrikts krygsraden: want ik verzeker uw Lordschap, dat ik vele voorbeelden weet van soldaten, die zulke misdaden begaan, als waardoor zy, zoo als zy gelooven, zich vonnissen van transportatie als boosdoenders zouden berokkenen, met het eenig doel, om oogenblikkelyk uit hunne regimenten ontslagen te worden, en vryhandelende personen te worden na den afloop hunner vonnissen. Volgens het tegenwoordig stelsel wordt geen voorbeeld hoegenaamd gesteld voor de manschappen in het algemeen; en menig goed soldaat, ofschoon hy een dezer misdaden mogt hebben begaan, is voor een regiment verloren, terwyl gepaste straf ter juister tyd hem welligt zoude hebben verbeterd en naderhand tot eene eer voor het Corps gemaakt.

4. Men zal natuurlyk vragen,—"Welke straf zoudt gy daarvoor in de plaats stellen?"—Myn antwoord is—De van eenzame gevangenis met harden arbeid, en tot een veroordeeld corps geformeerd zynde, in garnisoen te leggen te Sierra Leone, enz. enz. De soldaten van een regiment weten, dat hunne kameraden zulke straffen ondergaan;—hen wordt dus een voorbeeld gegeven: en wanneer dit stelsel meer algemeen werd aangenomen, zoude de moeijelykheden, waarmede het Gouvernement omtrent de beschikking van militaire misdadigers te kampen heeft, worden uit den weg geruimd.

5. Ik durf dus, my Lord, met eenig vertrouwen, onder de omstandigheden, hopen, dat het voor uw Lordschap niet te laat mogt zyn, om eene Order te vernietigen zoo nadeelig voor het volk dezer Kolonie. Meer loyale menschen bestaan er niet onder Harer Majesteits onderdanen,—maar op dit punt zyn zy vereenigd in den band van vrygeboren Engelschen. Uw Lordschap's depeche en dit antwoord "separaat" gemerkt zynde, ben ik instaat aan het publiek te onthouden, tot dat ik van uw Lordschap over dit onderwerp hoor. Het is altyd smartelyk om hinderpalen aan het Gouvernement in den weg te leggen, benard zoo als hetzelve hieromtrent is; maar ik heb geene keus.

Ik heb, enz. (Get.) H. G. SMITH.

[Eene ware copy]
John Garvock, Luit Kolonel, Privaat Secretaris.

PUBLIEKE VERKOOPING.

DE Ondergeteekende voornemens zynde, zyne tegenwoordige Woning in de Langestraat, Hoek van de Kortemarktstraat, te ontruimen, zal eene publieke verkooping houden op

HEDEN MORGEN,

van eene hoeveelheid Losgoed. Alsmede eenige vaten Hock, tusschen 4 en 5 jaren oud, eenige vaten ander Wyn, Jenever Rum, Cognac, en eene hoeveelheid nuttig Keldergereedschap'
P. S. A. DE ROUBAIX.

Kaapstad, 30 July 1849.

Stellenbossche Omnibus Maatschappy

BERIGT AAN DEELHEBBERS.

NARIGT wordt by deze gegeven dat krachtensde 15de Sectie van de Acte van Overeenkomst De eerste Algemeene Byeenkomst van bovengem. Maatschappy zal worden gehouden op

HEDEN,

Maandag, den 30 July 1849,

ten 6 ure p m., in de Gouvernements Schoolkamer, ten einde het Rapport van het Committe te ontvangen van de handelingen van het afgeloopen jaar, en om te beslissen op welke wyze over het batig saldo zal worden beschikt.

Stellenbosch, 30 July 1849.

Op last,
O. M. BERGH, junior, Secretaris.

Suiker.

TE KOOP, aan de Pakhuizen van den Ondergeteekenden,

Mauritius Suiker.

Kerkstraat, No. 8. M. C. GIE.

Amerikaansche Grynhout.

AANVRAAG om bovenstaande, kan gedaan worden by R. H. ARDERNE, Kasteelstraat, aan de Kuipery Boomstraat, of het Wyn Depôt, Sir Lowrystraat, Algemeenen Weg.

HOVILS & RUSSELL.

WINKEL TE HUUR.

EEN ruime Winkel, met Glazenkasten, Toonbank, Rakken, enz., gelegen in den besten stand in de Breestraat, naby het Boerenplein, wordt tegen eene matige Huur aangeboden. Voor byzonderheden adres aan dit Kantoor.

DE Ondergeteekende biedt uit de hand te koop, op zeer voordeelige voorwaarden, zyn Veeplaats genaamd "Buffels Rivier," groot 1770 morgen, extra goede Weiveld, gelegen in de nabyheid van het Instituut Groenekloof. Daar gemelde Plaats een der beste Veeplaatsen is, behoeft dezelve geene verdere omschryving.—Byzonderheden te vernemen by den Heer C. P. BRINK, Keeromstraat, Kaapstad, of by den Ondergeteekende, Buffels Rivier.

17 July 1849. C. L. BRINK.

HEDEN.

DE Heeren BLORE & BARTMAN, zullen op HEDEN (Maandag den 30 July) aan de Pakhuizen van den Ondergeteekende, No. 20, ST. GEORGES-TRAAT, voor rekening van wien het aangaat, by openbare Veiling verkoopen, de volgende Goederen.

F. 5—12—18—24—27—29—30—31—33 } 18 Kelders
34—35—36—37—38—39—40—41—42 } Zuuren.

F. 43—44 / 45 tot 57 } 15 Kistjes Vruchten op Brandewyn.

58—1 Kist 12 fleschen Steur.
59—1 Kelder Groenten in Zout.
64—1 Kist 70 blikken Vruchten.
IM. 8 Glaze Potten gepaarlde Gort.
23 Demijohns Wynazyn.
VH. 162 Kistjes Cigaren.
2 Kisten Mans Hoeden.

Alles ex *Kaapstad*, Kapitein JOHANNES VAN HALL, min of meer door Zeewater beschadigd.

Ter zelyker tyd zullen worden opgeveild, *Haring, Anchovis, gekookte Zalm, Banket, Jenever, Likeuren, Prineesse Bier, Seltzer Water, Gepaarlde Gort, Azyn, Schoenen en Stevels, Glaswerk, enz*

O. J. TRUTER.

L. H. TWENTYMAN,

Ontvangt nu per "Benjamin Heap,"

EEN groot Assortement FANCY GOEDEREN, geschikt voor het Saizoen, waaronder
Vrouwen en Meisjes Dunstable Hoedjes,
Jenny Lind en Liverno Hoeden,
Vrouwen en Meisjes Zyden Hoedjes, zwarte en Fancy Gros de Naples,
Dames Fancy Zyden Halsdoeken,
4-4 en 6-4 Krip,
Nagemaakte Bloemen, Blond Brides, enz.
Cashmere, Barege, enz., Shawls,
Cambric en Lawn Doeken,
Fancy Geruit Muslin,
Zyden en Kabretten Mans en Vrouwen Handschoenen,
Eb een groot assortement Mans en Vrouwen Kousenwaren, enz. enz.

L. H. TWENTYMAN,

ONTVANGT NU EEN GROOT ASSORTEMENT
YZERWERK.

Nieuwe Goederen.

DE Ondergeteekenden landen nu nit de *Benjamin Heape*, een Faktuur Stapel en Fancy Goederen geschikt voor het Saizoen. te weten:—
Fancy Voorchits, nieuwe patronen en verschillende pryzen,
Hoyle's Plate Prints,
Witte en bruine Baftas,
Witte Drilling en Duck,
Bruine en witte Punjums,
Vrouwen patent lederen en jeansche Schoenen in groote verscheidenheid,
Mans Wellington Laarzen, half-gekleedde, duble oor en ryg Schoenen,
Saksische, Welsh en Duitsche Flennel,
Foolscap Papier,
Vrouwen en Meisjes Fransche en andere Keurslyven,
Zomer Plunje in verscheidenheid,
Fancy Zyden en Satynen Parasols, enz. enz.
Zy zullen mede groote byvoegingen daartoe ontvangen per *John Gibson* en *Royal Alice*, dagelyks van London verwacht.

MEDE OPHANDEN,

Witte en bruine Ryst, witte Benares Suiker, Java en Rio Koffy, Sago, Peper, Foelie, Noten, drooge Gember, Kaneel, Manilla Sigaren, Nos. 2, 3 en 4, met verschillende andere artikelen van Oostersche Cultuur.

JAMIESON & Co.

Nieuwe Goederen.

McDONALD, BUSK & Co.

Landen nu ex "Benjamin Heape."

EEN uitgebreid assortement Britsche Stapel en Fancy Manufacturen, als:—
BAFTAS, wit en bruin; LONGCLOTHS, wit en bruin
HEMDENLINNEN, effen en gekeperd BEDLINNEN
LAKEN, zwart, blauw en gekleurd, superfyn
DOESKIN, BUCKSKIN en TWEED
CASSINET, MERINO STOFFE, KASSIMIER
Mans Lakensche Paletots, Heup, Visch en andere Baatjes
BROEKEN, in Doeskin, Beaverteen, enz.
HEMDEN, extra witte met Linnen Borsten, Regatta, Stockport, bruine en gestreepte
VESTEN, VESTENGOED in verscheidenheid
MOLESKIN, gedrukte, vale, zelf-kleur, enz.
CHALLIS, geruite Lamas, Californias
ORLEANS, COBURGS en ALPACCAS
Brook's zwarte en witte Rolletjes Garen, Band
TAPYTENGOED en 6 4 gedrukte Drugget
FLENNEL, nagemaakte Welsh, Saksisch en KOMBAARS
Katoenen BROEKENGOED, geruite en gemengde DRILLING, DUCK
KRUISBANDEN, Knoopen, patent Linnen, Paarl, enz.
Dames Wove, Contille en Fransche Keurslyven
ONDERBROEKEN, Koord, quilted en witte en zwarte Crinolines
MODEHRAMERY,—Dames zyden Hoedjes, opgemaakte MUTSEN, Frontjes, Kleed Ornamenten, Bloemen, zyden Koord, Piping, Gempjes en Franjes, Kripsche Koffing, Lint Versiersels, zyden en katoenen FASTENERS, Rouwmutsen Dames Nachtmutsen, lamswollen Mutsen, enz enz.
Kinder CLOAKS, Mans Mantels, Onderhemdjes,
TJAALS, Cachmere, zyden Ducape, gedrukte Fluweel, enz.
Dames Zyden Halsdoekjes, 4-4 tjaal DOEKEN in Lama, Cachmere, Indiana Linnen, enz.
Heeren Zyden en Satynen HALSDOEKEN, Zyden en Katoenen Zak en andere DOEKEN, in groote verscheidenheid
Wellington, Clarence, Blucher en Lakensche Laarzen, enz.
Alsmede eenige kasten 7 groef getrokken-loop Geweren.

McDONALD, BUSK, & Co.

DE Ondergeteekende publiceert het volgende tot algemeen narigt:—

"Wy certificeren by deze dat de Acte van Indemniteit, gepasseerd door den Heer M. SALOM, op den 16de Juny 1849, voor Twee Honderd en Tachtig Ponden Sterling, en tegen hem geregistreerd, in het Schuldregister dezer Kolonie. gegeven is als eene Indemniteit voor een Check van £140, verloren of verlegd door M. SALOM.

"(Get. J. H. REDELINGHUYS,
Kaapstad, 23 July 1849." Notaris.
M. SALOM.

TE KOOP aan de Pakhuizen van R. A. ZEEDERBERG, Jr
Fransche Brandewyn in puncheons,
Dito in oxhoofden,
Dito in 10 gallon vaten,
Dito in kastjes van 1 dozyn,
Jenever in groote roode kelders,
Dito in kleine groene kelders,
Lekeur in kastjes van 1 dozyn,
Vermicelli,
Macaroni,
Ansjovis,
Saladeolie
Lampolie,
Kurken,
Olyven,
Reukwaren,

By groote en kleine kwantiteiten.

280 *Zware vette Slagt- en jonge Ossen en Koeijen*

OP MORGEN, den 31ste July 1849, zal aan D'Urban by den Heer D. DE VILLIERS, worden verkocht, bovengemeld getal Ossen en Koeijen, voor rekening van den Heer P. S. DU TOIT

D. A. DE VILLIERS, Vendu-Adm.

Paarl, den 30 July 1849.

170 *Vette Slagt-, Trek- en jonge Ossen en Koeijen.*

DE Ondergeteekende zal op DONDERDAG den 2de Augustus 1849, ter plaatse van den Heer A. P. ZEEMAN, Driefontein (Groenberg), laten verkoopen, bovengemeld getal Ossen.

P. S. DU TOIT.

Paarl, den 23 July 1849.

De Heer D. A. DE VILLIERS, Vendu-Adm.

1,500 *Extra vette Schapen,*
30 *Dito Slagtossen.*

OP ZATURDAG, den 4de Augustus aanst., zal ter plaatse van den Heer WM. TUBB, "Fox en Hounds Inn," worden verkocht, bovengemeld getal extra vette Schapen en groote zware Slagtossen, welke niet te voren uit de hand verkocht zullen worden.

MARTH. MORKEL, Hz.

De Heer J. WEGE, Vendu-Adm.

500 *Extra Vette Hamels,*
100 *dito dito Merino dito,*
50 *Zware Slagtossen en Koeijen en Trekossen*

OP DINGSDAG, den 7 Augustus aanstaande, zal ter plaatse van den Heer WILLIAM TUBB, Eersterivier, worden verkocht, bovenstaand getal Vee, in excellente conditie en de aandacht van liefhebbers waardig.

WM. A. VAN DER MERWE.

Stellenbosch, 24 July 1849.

De Heer J. WEGE, Vendu-Adm.

40 *Extra Trekossen,*
70 *a 80 Aanteelbeesten.*
20 *Ry- en Trekpaarden,*
Een genoegzaam nieuwe Ossenwagen, met Jukken, Riemen, enz. kompleet,

60 MUDDEN GARST, en eene kwantiteit HAVER, TUIGEN, enz. en betgeen verder zal worden aangeboden, zullen zonder de minste reserve worden verkocht, op een ruim crediet, op des Ondergeteekendens Plaats genaamd *Karnemelks Fontein*, gelegen aan Groene kloof, op WOENSDAG den 1sten Augustus aanstaande, ten 10 ure precies.

Daar het Vee over het algemeen wel bekend is, behoeft het geen verdere aanbeveling, en de uitmuntende staat waarin het zich bevindt, zal de koopers instaat stellen, dadelyk er mede te werken.

5 July 1849. F. J. VAN SCHALKWYK.

De Heer J. G. STEYTLER, Gz., Vendu-Afslager.

70 *extra vette Ossen.*

BOVENGEMELD extra vet Vee zal worden verkocht op WOENSDAG, den 22 Augustus 1849, ter plaatse van den Heer HENDRIK SCHREUDER, *Rondekuil*, Zwartland. Hetzelve is in goede conditie en de aandacht van koopers wel waardig.

F. W. SILBERBAUER.

De Heer J. G. STEYTLER, Gz., Afslager.

NB.—De Ossen zyn reeds present, en zullen op den bovengemelden dag (22 Augustus) zeker verkocht worden.

1600 *Extra vette Hamels,*
200 *Dito Merino dito,*
200 *Dreijarige Kapaterbokken.*

BOVENGEMELD getal Schapen en Bokken, wordt uit de hand te koop aangeboden. Zy zyn met byzonder zorg opgebragt, en bevinden zich in uitmuntende konditie. Niet voor dezelver aankomst verkocht zynde, zullen dezelve aan Eersterivier verkocht worden. Voor verdere byzonderheden adres by den Ondergeteekende.

Hottentots Holland. JOHN ADAMS.

Gemelde Schapen en Bokken zullen op den 8ste Augustus present zyn.

AAN Familie en Vrienden wordt door deze bekend gemaakt, dat het den Heere behaagd heeft myn teedergeliefde Echtgenoot WILLEM ADOLPH JOUBERT, Sr., in den ouderdom van 59 jaren en 18 dagen, na een langdurig en smartvol lyden, van my door eenen zachten dood af te scheiden, en zoo wy vertrouwen tot zich in Heerlykheid optenemen op Zondag morgen den 22 dezer,—welk smartelyk verlies door my, myne Kinderen en Familie met deelneming wordt betreurd.

ANNA M. JOUBERT, geb. MARAIS.

Stellenboschkloof, den 25 July 1849.

HOLLAND.

Amsterdam, den 13de Mei.

Gisteren (12 Mei) heeft in de Nieuwe Kerk alhier de plegtige inhuldiging van koning Willem III plaats gehad. Reeds vroegtydig waren de verschillende tribunes in het statige en voor deze gelegenheid met vorstelyke pracht ingerigte tempelgebouw door eene talryke en aanzienlyke schare vervuld. Nadat allengs ook de verschillende autoriteiten verschenen waren en het Corps Diplomatiek de daarvoor bestemde plaats had ingenomen, werden de leden der Staten-Generaal in de kerk binnengeleid, en hielden onder het voorzitterschap van den heer L. G. A. graaf van Limburg Stirum, president der Eerste Kamer, eene kortstondige zitting, tot het benoemen eener commissie, belast om den Koning by het binnentreden der kerk te ontvangen en Hoogstdenzelve daarna uitgeleide te doen.

Omstreeks één ure verscheen H. M. de Koningin, met HH. KK. HH. den Prins van Oranje en prins Maurits der Nederlanden, en vergezeld van HH. KK. HH. de Prinsessen, en plaatste zich in de Koninklyke tribune naast den troon. Kort daarna trad Z. M. de Koning, omhangen met den Koninklyken mantel, en voorafgegaan door de teekenen der Koninklyke waardigheid, by het programma vermeld, met HH. KK. HH. de Prinsen, en vergezeld van een schitterend gevolg, het gebouw binnen en beklom den troon. Aldaar nedergezeten zynde, rigtte Zyne Majesteit zich tot de Staten-Generaal en sprak de volgende rede uit:

"Myne Heeren! Leden der Staten-Generaal!

Door myne geboorte en de Grondwet, na het afsterven van mynen onvergetelyken Vader, tot den Koninklyken Troon der Nederlanden geroepen, heb ik onmiddelyk de Regering aanvaard en dit plegtig aan alle myne beminde onderdanen bekend gemaakt.

Thans is het oogenblik daar, dat ik, voor het oog van den Almagtige, die het lot van Koningen en Volken in handen heeft, My, onder inroeping van Zynen Heiligen Naam, aan myn edel, trouw en ordelievend Volk zal verbinden.

Hoog is de betrekking waarin ik geplaatst ben. Zwaar zyn de pligten die op my rusten. Ook den Koningen kleven menschelyke zwakheden aan, en daarom behoeven zy instellingen en zelfstandige voorlichting, opdat de Kroon een brandpunt blyve dat weldadigen gloed verspreidt.

Dit Volk, dat een der eerste is geweest om uit de duisternis, het geweld en de verdrukking der middel-eeuwen, orde en vryheid en waarborgen voor het behoud van beide te voorschyn te roepen, heeft ook thans weder, naar de behoefte des tyds, zyne instellingen herzien en bevestigd. Koning en Volk, Oranje en Nederland hebben met kalmte dit gewigtig werk volbragt, en de onberekenbare voorregten van rust en vrede zyn het deel van den dierbaren Nederlandschen grond gebleven.

Indien wy het oog slaan op de beroeringen, die een groot deel van Europa teisteren, op de vernietiging der bronnen van bestaan en welvaart, die zulke treffende lessen geven, laat ons dan Gode dankbaar zyn, die het dierbaar Vaderland heeft behoed, en sluiten wy ons naauwer en naauwer aan een, opdat wy Zynen zegen mogen waardig blyven.

Laten wy ons dagelyks afvragen, of wy onze pligten als Nederlanders jegens het Vaderland, Ik als Koning, gy, Myne Heeren! als vertegenwoordigers des Volks, allen hebben vervuld, en die Regter, die in ons binnenste is, dien niemand verloochenen kan, zal ons den weg wyzen tot handhaving der eer, tot bevordering van het belang des Lands.

Onze rustige houding in deze bewogene tyden heeft ons niet slechts behoed voor groote rampen: zy heeft ook het aanzien des Ryks vermeerderd; want zy heeft de bewondering van alle beschaafde Volken tot zich getrokken.

Ik verbind My aan een Volk, grooter in deugden dan in het bezit van een uitgestrekt grondgebied; krachtiger door eensgezindheid dan door zielental. Het is eene grootsche roeping, Koning van zulk een Volk te zyn!"

Na het houden dezer rede verhief zich de Koning, en sprak met luider stem den by de Grondwet voorgeschreven eed uit:

"Ik zweer aan het Nederlandsche Volk, dat Ik de Grondwet van het Ryk steeds zal onderhouden en handhaven.

Ik zweer dat ik de onafhankelykheid en het grondgebied des Ryks met al myn vermogen zal verdedigen en bewaren; dat Ik de algemeene en byzondere vryheid en de regten van alle Myne onderdanen zal beschermen, en tot instandhouding en bevordering van de algemeene en byzondere welvaart alle middelen zal aanwenden, welke de wetten ter Myner beschikking stellen, zoo als een goed Koning schuldig is te doen.

Zoo waarlyk helpe My God Almagtig."

Daarna trad de Voorzitter der Vereenigde Vergadering van de Staten-Generaal voor den Koninklyken troon, en sprak de by de Grondwet voorgeschreven plegtige verklaring uit, welke vervolgens door hem en door elk der leden hoofd voor hoofd werd bezworen.

En nu verhief zich de stem van den koning van wapenen, die verkondigde: "Z. M. Koning Willem III is gehuldigd!" "en het leve de Koning!" dat hy daarby voegde, weergalmde gelyktydig uit duizenden van monden binnen het tempelgebouw; terwyl daarbuiten trompetgeschal en het gebulder van het geschut aankondigden dat de gewigtige plegtigheid was geëindigd, en een aanhoudend vreugde-gejuich van de belangstelling der menigte getuigde, die den Dam en omliggende straten vervulde, en den Koning en de Koningin by den terugkeer naar het Paleis met nieuwe geestdrift begroette.—*Rotterdamsche Courant*, 15 *Mei.*

FRANKRYK.

Algemeen opzien baart hier de volgende brief, welke door den President der Republiek aan den Generaal Oudinot is gerigt en heden door de dagbladen medegedeeld wordt:—

"Elysée National, den 8 Mei 1849.

"*Myn waarde Generaal!*

"De telegrafische depeche, welke den onverwachten wederstand berigt, door u onder de muren van Rome ontmoet, heeft my hevig gesmart. Ik hoopte, gy weet zulks, dat de inwoners van Rome, de oogen voor de waarheid openende, met geestdrift een leger zouden ontvangen, dat by hen eene welwillende en belangelooze zending kwam vervullen. Het is gansch anders geweest; onze soldaten zyn als vyanden ontvangen; onze krygsmanseer staat op het spel; ik zal niet dulden dat die schade lyde. Het zal u niet aan versterkingen ontbreken. Zeg aan uwe soldaten dat ik hunne dapperheid op prys stel, dat ik in hunne moeiten deel, en dat zy steeds op myne ondersteuning en op myne erkentelykheid zullen kunnen rekenen. Ontvang, myn waarde Generaal, de verzekering myner gevoelens van hoogachting.

"LOUIS NAPOLEON BONAPARTE."

Verscheiden leden van het Ministerie moeten zich krachtig tegen het afzenden, en nog meer tegen het openbaar maken van dezen brief hebben verzet; de meeste tegenkanting vond de President by de heeren Odilon-Barrot en De Tracy. Het Ministerie heeft van zynen kant besloten, den heer de Lesseps naar Rome te zenden, om zich bekend te maken met de ware gevoelens der Romeinsche bevolking omtrent de Italiaansche expeditie, waardoor dus aan den Generaal Oudinot het diplomatieke gedeelte van zynen last wordt ontnomen. De heer de Lesseps was laatstelyk gezant van Frankryk te Madrid, en maakte zich vooral verdienstelyk tydens de troebelen te Barcelona, waar hy de post van consul-generaal bekleedde.—*Rott. Courant*, 12 *Mei.*

GEDOOPT,

In de Luthersche Kerk, Kaapstad, op Zondag den 15 July, door den Wel-Eerw. Hr. J. M. KLOEK VAN STAVEREN, V.D.M.

Een zoon van den heer J. S. Koch, met name Charles Chambell Hendrik.

Een zoon van den heer C. F. Meyer, met name Jofriet Henry John.

Een zoon van den heer M. Bunchfink, met name Paul Jacobus.

Eene dochter van den heer C. D. Koskey, met name Elizabeth Antonetta.

Op Zondag den 22 July.

Een zoon van den heer W. Ahrbeck, met name Julius.

In de Luthersche Kerk, (St. Stephens,) *op Zondag den 22 July, door den Wel-Eerw. Hr.* G. W. STEGMANN, V.D.M.

Eene dochter van den heer Albertus Stegmann, met name Emerentia Gerharda.

OVERLEDEN.

17 July—Andries Hendricus, zoon van den heer Bartholomeus Isaacse, in den ouderdom van 14 jaren 2 maanden en 14 dagen.

DE ZUID-AFRIKAAN.

KAAPSTAD 30 JULY 1849.

ZYNE Excellentie heeft in de *Gouvernements Gazette* van den 26 dezer, zyn antwoord gepubliceerd op het laatste adres van de ingezetenen. Niettegenstaande het dringend verzoek om narigt omtrent zekere punten daarin vervat, en de ernstige hinderpalen waarmede Zyne Excellentie, volgens inzigt der teekenaren, zeer zeker te kampen hebben zal, indien hy volhardt in zyn besluit om de Bandieten te ontvangen—zegt het antwoord "dat Zyne Excellentie het niet noodig beschouwt, weder in het onderwerp te treden." Neen, hy vindt niets in het adres hetwelk hem leiden kan om zyne vorige gevoelens en voornemens te veranderen;—en hierover verwonderen wy ons niet, daar Zyne Excellentie geraden is "dat hetzelve veronderstellingen bevat niet geschraagd door de wet."—De Bandieten gevangen te houden aan boord van een vaartuig tot dat Harer Majesteits welbehagen vernomen zal zyn—is zoowel getrouw, als loyaal en gehoorzaam. Zyne Excellentie koestert geen twyfel of hy zal, dit doende, volgens de wet handelen;—maar hoewel *hy* vermeent daartoe geregtigd te zyn, hebben de Kolonisten het regt het tegendeel te vermeenen.

Terwyl in het antwoord gewag wordt gemaakt van Bandieten wier vonnissen niet in volle werking zyn gebragt, en van Soldaten tot transportatie veroordeeld, wordt een van de hoofdpunten in het adres voorkomende geheel over het hoofd gezien. De ingezetenen verlangden te weten welke magt Zyne Excellentie had in opzigt tot personen naar herwaarts komende *met* "voorwaardelyke pardonnen;"—en daar deze vraag berekend was om Zyner Excellenties raadgevers in verlegenheid te brengen, wordt de zaak afgebroken door de volgende terugstootende zinsnede in den tweeden volzin, te weten: "hy kan zich niet doen slepen in de behandeling van eenige der verschillende mogelyke gevallen welke verondersteld en aan hem voorgedragen kunnen worden."

Dit antwoord dan, is noch "visch noch vleesch"; en wy zyn bykans genegen aan de hand te geven dat men zich met Zyne Excellentie niet verder inlaat, ziende dat dit geheel nutteloos is; maar het is onze taak niet het publiek voorteschryven wat het in de tegenwoordige kwestie als regt en behoorlyk diende te beschouwen.

Eene ontdekking leidt gewoonlyk tot vele andere, en dit is juist het geval met de tegenwoordige zaak. Wy zullen niet terug treden tot de vele daden van trouweloosheid aan den kant van den Secretaris van Staat—zy zyn bykans ontelbaar, en vele zyn reeds naar verdiensten behandeld. De laatste ontdekking evenwel, is nog niet volkomen ten toon gesteld en wy zullen het daarom thans zoo kort mogelyk doen.

Tot den 16 dezer, waren de kolonisten geleid te gelooven dat zy alleen met civile bandieten te doen hadden; maar ziet! door louter toeval, werd het ontdekt dat Militaire Bandieten van Hongkong naar deze Kolonie zouden worden getransporteerd; en vervolgens verscheen het Blaauwe Boek hetwelk hen berigtte dat zy die van MAURITIUS mede moesten ontvangen. Wy zullen niet uitweiden over de onbehoorlyke handelwys van Graaf GREY om Sir HARRY SMITH in zyne depeche van den 10den September 1848 te melden, dat Bandieten van Mauritius *alleen* zouden worden gezonden, en dan, eenige dagen later, den Gouverneur van Hongkong te gelasten Bandieten van daar mede te zenden. Wy verlangen tot de daadzaak te komen dat Graaf GREY, in de volgende depeche van den 2den Maart 1849, er niets om gaf om zyne belofte van den 10den September 1848, andermaal te schenden, door te gelasten dat alle blanke soldaten van Ceylon en de Oost-Indien mede naar deze Kolonie moeten worden getransporteerd—dezelve, om kort te gaan, een poel van zedelyk bederf makende.

Er bestaat thans geen de minste twyfel omtrent deze daadzaak, en wy kunnen slechts de hoop uiten, dat wy slagen zullen om den invoer van beide klassen voortekomen. De Gouverneur zal hen ontvangen—(en misschien de magt hebben hen *niet* te landen)—maar het zal hem onmogelyk zyn hen te voeden. De Gouverneur heeft het regt zich aan zyne gevoelens te houden; wy hebben datzelfde regt, en, wat meer zegt, ons brood en vleesch op de koop toe. Constitutioneele tegenstand kan alleen door constitutioneele inwilligingen bevredigd worden en deze moeten wy hebben.

Het is eenigzins vreemd dat de depeche van Graaf GREY, van den 2 Maart, betrekkelyk Militaire Bandieten eerst nu te voorschyn komt.—De verschooning dat officieele etiquette hare vroegere verschyning belet heeft, is by uitstek lam. Zyne Excellentie zegt zelf dat de Kolonisten zich in een ongelooflyken staat van opgewektheid bevinden, en alle etiquette diende men derhalve te hebben laten varen. Alle Gouverneurs hebben eene discretionaire magt, en wy beweren, dat het kinderachtig is zich aan zulke bogt te houden in gevallen waarin eene Kolonie op den rand van opstand is. Had Sir HARRY SMITH deze depeche ter tafel gelegd, zou zyne eigene mededeeling ondersteund zyn door hunne vertoogen. Maar wat is het geval nu? Wel, dat zy zes weken ten achteren zyn, en God weet het alleen, welke nieuwe plannen, ondertusschen in de herzenen van Lord GREY mogen zyn ontstaan.

Het vreemdste van alles echter is, dat toen de documenten omtrent de Bandieten Kwestie in het algemeen op den 10 July ll., in den Raad ter tafel werden gelegd—Sir HARRY aan den Heer MONTAGU zeer naif vroeg—*of dezelve het geheel bevatte, daar hy, geene geheimen in zyn Gouvernement wilde hebben*; en dit, let wel, in het aanschyn van de daadzaak dat de militaire depeche met het antwoord, op ll. Donderdag in de *Gazette* voor de *eerste maal* gepubliceerd, reeds *Acht-en-Twintig Dagen* in zyn bezit waren.

De Gouverneur zegt dat hy Lord GREY's depeche van den 2den Maart beantwoord heeft met de *Heroine* op den 12 Juny. Dit is eenigzins zonderling. De *Heroine* is eerst uit de Tafelbaai vertrokken op den 26sten, terwyl *drie* andere vaartuigen naar London vertrokken zyn binnen de eerste en laatstgem. datums. Kan dit onnoodig oponthoud verklaard worden?

Het laatste adres aan den Gouverneur, werd binnen den tyd van 24 uren door meer dan 1300 personen geteekend.

De gewone byeenkomst van het Anti-Bandieten Genootschap zal Morgen ten 2 ure op het *Stadhuis* plaats hebben.

De troepen zullen op heden op de Parade in oogenschouw genomen worden.

In byvoeging tot het laatste nieuws in ons vorig nommer medegedeeld, kunnen wy thans nog melden, dat er op den 25sten April, ernstige onlusten hebben plaats gehad in Canada, ten gevolge dat de Gouverneur Generaal, Lord ELGIN zyne toestemming gegeven had aan een Wets-Ontwerp ter vergoeding der lyders in den vorigen opstand. De tegenstrevers van dat Ontwerp—de Engelsche Tory Partyzuchtigen,—verontwaardigd over deze daad smeten den Gouverneur met rotte eijeren en staken het Parlements Huis in den brand, hetwelk met de Archieven en de Bibliotheek, een prooi werd der vlammen.

Lord Grey prees den Gouverneur, omdat hy aan den wensch der meerderheid had voldaan.—In Canada, zoowel als in de meeste andere Kolonien, waren de Gouverneurs *verpligt* volgens hun eigen oordeel te handelen, en hy zou nimmer van dezen heilzamen regel afwyken door Instructien van Huis te geven. Lord Grey had zich opzettelyk onthouden om den Gouverneur Generaal van Canada, hetzy publiek, hetzy privaat, eenige instructien te geven, omtrent den weg door hem inteslaan. *Het ware geheim van de voldoende bestiering der Kolonies is, om den besten mensch, dien men vinden kan, uittekiezen tot Gouverneur, en zoodanig iemand gevonden hebbende, hem eene ruime en groote discretie, en eene edelmoedige en vertrouwelyke ondersteuning te verleenen, en nimmer te gelooven, dat hy verkeerd handelt, behalve op sterke bewyzen deswegens. De officieele aanteekeningen van zyn departement zouden alle materialen tot narigt van zynen opvolger, en leiding van zyn oordeel opleveren.*

De *Rotterdamsche Courant*, van de 15 Mei, bevat de byzonderheden van een hevigen brand, welke op den 12 dier zelfde maand, te Rotterdam gewoed heeft, en welke in dezelfs verdeeling als uitgestrekter beschreven wordt, dan de jaarboeken dier stad sedert den grooten brand van July 1563 opleveren. Het geleden verlies wordt op ruim vier millioenen guldens geschat.

MEER RESIGNATIES.

(Copie,) Graaff-Reinet, 20 July 1849.

Aan den Edelen Heer J. MONTAGU,
Gouvernements Secretaris, Kaapstad.

Wel-Ed. Heer!—Toen ik den post, als een der leden van het Graaff Reinetsche Gevangenis Collegie aanvaardde, heb ik dit gedaan met het voornemen, om myn pligt jegens het Gouvernement gemoedelyk te betrachten, ten dienste van ongelukkige ofschoon schuldige mede-menschen, maar sedert de kolonie by eene Order van de Koningin in Rade tot eene Strafplaats is verklaard, en sedert Graaf Grey besloten heeft om 3 0 misdadigers herwaarts te zenden, zie ik geene mogelykheid, om die dienst langer te verleenen, met eer voor myzelven en met zelfs den geringsten kans om misdaden te verminderen: Ik moet dus de vryheid nemen om die bediening neerteleggen, hetgeen ik u verzoek aan Zyne Excellentie den Gouverneur tot zyn narigt en rigtsnoer mede te deelen.

Ik heb de eer te zyn, Wel-Ed. Heer,
Uw zeer onderdanige Dienaar,
J. J. MEINTJES.

(Copie.) Graaff-Reinet, 20 July 1849.

Wel-Ed. Heer!—Wy ondergeteekenden, gevoelig over het leed deze kolonie aangedaan, daar dezelve tot eene Strafplaats is gemaakt geworden volgens de Order van Hare Majesteit in Rade, gedagteekend 4 September 1848, nemen de vryheid aan Zyne Excellentie den Gouverneur, onze resignatie intezenden als Vrederegters van het Distrikt Graaff-Reinet, daar wy gevoelen dat wy onder de bestaande omstandigheden, deze commissien niet langer kunnen bekleeden met voldoening voor onszelve of eenig nut voor het publiek.

Wy hebben de eer te zyn, Wel Ed. Heer,
Uwe onderdanige Dienaren,

J. J. MEINTJES, J. L LEEB,
J. F. ZIELVOGEL, J. HEUG I,
C. H GRISBROOK, J. VAN RYNEVELD.
O FEHRZEN,

HOTTENTOTS HOLLAND.

De Wel-Ed. Heer J. M. Theunissen, Voorzitter, Eerw. Dr. Ridgill, Thesaurier, de Heer Henry Bosse, algemeen Secretaris.

Op ll. Woensdag den 18 dezer, werd eene tweede publieke byeenkomst in dit dorp gehouden, om eene Petitie aan Hare Majesteit overtezenden tegen den invoer van Bandieten. De plaats der byeenkomst, voor het huis van den heer Morkel, werd aangeduid, door het wapperen van de Britsche en Hollandsche nationale vlaggen, zeer gepast halver stok geheschen—eerstgemelde omgekeerd als een teeken van nood.

Helaas! dat die beroemde krygsbanier van Engeland, de vlag, die duizend jaren, den stryd en den wind heeft getrotseerd, zich aldus vertoonen moest, treurende over onze schande, oneer en ondergang. Een groote toevloed van heeren, boeren en andere vergaderde van alle kanten van het land, en de Wel-Ed. Heer J. M. Theunissen, eenparig tot den stoel geroepen zynde, liet zich op de volgende wyze hooren:—

Myneheeren!—In de Vergadering, op den 2 dezer gehouden waarin ik de eer had voorzitter te zyn, merkte ik aan, dat de tyd daar was, dat wy harten en handen met elkanderen moesten vereenigen; want zonder die *eendragt*, welke onze *sterkte* uitmaakt, kunnen wy niets doen. Het verschaft my genoegen te zien, dat wy allen eensgezind zyn. Ik beschouw de eer, my heden weder aangedaan, als een nieuw bewys van dat goed gevoelen, hetwelk gy my altyd hebt toegedragen. Op dit nypend tydgewricht verwacht men dat een ieder zyn pligt zal doen. Dezen tyrannischen en drukkenden maatregel moet door alle constitutioneele middelen tegenstand geboden worden. Het volk van deze kolonie, dit durf ik gerustelyk zeggen, munt uit in al hetgeen betrekking heeft op karakter, zedelykheid en godsdienst. Ter eere van ons land en tot regtvaardiging van onze huisgezinnen, zyn wy verpligt dat karakter te verdedigen, dewyl het van het uiterste belang is, dat wy het zedelyk welzyn van alle klassen onzer mede kolonisten zoeken te bevorderen.—Laten wy voorzigtig alles vermyden, wat nadeelig voor deze kolonie zoude kunnen zyn: en vooral laten wy dezen algemeen hatelyken maatregel tegenstaan, welke reeds zoo veel kwaadwilligheid en misnoegen heeft verwekt, en vrede en vriendschap tusschen het gouvernement en het volk heeft vernietigd. Ik vraag u, myne heeren, wilt gy toestemmen om het teeken van slaverny te dragen? Wilt gy u stilzwygend aan deze beleediging onderwerpen? Hier dan, myne vrienden, zyn wy byeen gekomen, om voor de wereld te protesteeren, dat deze kolonie geene straf-kolonie zal worden, noch op eenigerlei wyze eene ontvangplaats van misdadigers. Ik beroep my dus op u, als een laatste hulpmiddel, om u te vereenigen in eene Petitie aan Hare Majesteit en beide Huizen van het Parlement, om deze Order in Rade te vernietigen. Ik ben verzekerd, dat gy aan dit beroep beantwoorden zult, en nimmer zult wankelen in uw besluit, tot dat uwe pogingen met volkomen welslaging zullen bekroond zyn. (Gejuich.

De verrigtingen van de Vergadering werden vervolgens in de volgende orde voortgezet:—

1. Kapt. Stanford, die luide toegejuicht werd, stelde met eene gepaste aanspraak de eerste resolutie voor, gesecondeerd door den Heer Beil,—

"Dat de invoer van Misdadigers onder vonnis van transportatie nadeelig en vernederend is voor deze Kolonie, en door alle constitutioneele middelen behoort tegenstaan te worden.

2. De Eerw. Dr. Reitz, V.D.M. stelde voor: "Dat eene Petitie overgezonden worde aan Hare Majesteit en beide Huizen van het Parlement, verzoekende, dat de Order in Rade, waarby de Kolonie tot eene Strafplaats is gemaakt, worde vernietigd, en dat de Bandieten reeds gescheept, naar eene andere plaats worden verzonden."

De heer H. D. Jenckens, die de resolutie secondeerde, toonde de noodzakelykheid aan, om remonstrantien en verzoeken, talryk geteekend uit alle deelen van het land te adresseeren, opdat onze zaak die aandacht moge opwekken in beide Huizen van het Parlement, welke dezelve zoo dringend vordert.

3. De Heer J. Malan, die onlangs zyne betrekking als Veldkornet heeft neergelegd, stelde de resolutie voor,—"dat eene Petitie aan Hare Majesteit de Koningin worde overgezonden, geteekend door de vrouwelyke klasse in den omtrek," en merkte op, dat hoe ongewoon deze daad ook schynen moge, hy dezelve als noodzakelyk beschouwde. Wie kon er meer belang by hebben, dan onze vrouwen en dochters? Wie zal hen beschermen tegen die schurken, wanneer wy van huis zyn? En, zyn er niet booswichten onder hen, die in staat zyn misdaden te begaan, welke wy niet noemen kunnen?

De heer Bosse zeide:—De resololutie welke hy verzocht was te seconderen, was eene van het grootste aanbelang.—De vrouw werd beschouwd als het hoogste sieraad der menschelyke natuur, en haar invloed was ontwyfelbaar groot. Als eene moeder bewyst zy aan hare kinderen de tederste zorg, en wanneer haar lieveling 's vaders huis en der moeder zorg moet vaarwel zeggen, smeekt zy om den zegen des Hemels over zynen toekomstigen levenswandel. Maar, hoe dikwyls wordt het voorwerp van hare bezorgdheid afgeleid van den weg der deugd en achting—en gaat verloren. De arme moeder kwynt weg en daalt ten grave met een gebroken hart. Hy vreesde, dat vele dusdanige gevallen gebeuren zouden, indien de Kolonie eene Strafkolonie werd. Laat dit land de veiligheid en het schuim der Britsche gevangenissen ontvangen en menig een moeders lieveling zal aan den galg zwaaijen, en menig een grafsteen zal verkondigen hoe de moeder gestorven is. Ten slotte verzocht hy een ieder tegenwoordig naauwkeurig de gelofte na te komen, reeds door hen aangegaan, en welke hen tezamen bond voor hunne algemeene veiligheid. Niemand konde aan hunne loyaliteit twyfelen,—zy vorderden niet meer dan herstel van een VERLOREN KARAKTER—hunne VEILIGHEID—en de veiligheid van hunne EIGENDOMMEN—van hunne VROUWEN—hunne KINDEREN—en hun LAND.—(Gejuich.)

4. Voorgesteld door den Heer M. Theunissen, en gesecondeerd door den Heer Tielman Roos,—

"Dat alle thans tegenwoordig hunne gelofte en verbindtenis aan elkander vernieuwen, om door alle constitutioneele middelen dezen verderfelyken maatregel tegenstand te bieden."

5. "Dat de Voorzitter verzocht worde den dank der ingezetenen van dezen omtrek te betuigen aan den Heer ADDERLEY voor zyne edelmoedige verdediging en handhaving van de regten dezer Kolonie in het Lagerhuis."

Na eenige algemeene aanmerkingen omtrent de ongeschiktheid dezer kolonie voor de bedoelde einden in de verderfelyke Order in Rade, en de verschrikkelyke verandering, welke de invoer van dit uitschot van Britannie in den aard der zamenleving moet te weeg brengen, zeide de Eerw. Heer Ridgill: ik kom terug op de resolutie aan my opgedragen, en met genoegen vermeld ik den naam van Adderley. (Drie nadrukkelyke toejuichingen) Op een tydstip, dat niemand voor den dag kwam om deze beledigde en ongelukkige kolonie te verdedigen, toen wy, als het ware, verlaten schenen te zyn in onzen hoogsten nood, door hen, die welker door onzen overvloed waren gevoed, trad deze heer in het Britsche Lagerhuis op, om onze zaak te bepleiten en onze regten te verdedigen. Wy moeten den heer Adderley toonen, dat hy ons karakter juist heeft gewaardeerd, en dat wy niet zoo laag en verachtelyk zyn, dat wy ongevoelig zouden zyn voor eene gunst, of dat wy geene dankbaarheid bezitten. Gy, heer Voorzitter, zyt verzocht geworden, om aan den heer Adderley den hartelyken dank te betuigen van alle uwe vrienden en naburen. Zeg hem, mynheer, dat hy zich niet heeft misgist in het karakter van het volk dezer kolonie. Zeg hem, dat wanneer onze pogingen met een goed gevolg zullen bekroond zyn, wanneer de donkere wolk zal zyn voorbygegaan, en de zon van voorspoed weder over ons hare stralen verspreidt, wy met dankbare verrukking zullen gedenken, dat ons welgelukken en onze verlossing in eene ruime mate toeteschryven is aan zyne edelmoedige verdediging en handhaving onzer regten in het Lagerhuis. En zeg hem, mynheer, meer dan dit—zeg hem, dat wanneer het ons mislukt (hetgeen de Hemel verhoede!) zelfs in de laagste diepte van onze ellende en vernedering zal het onze ramp verzachten te gedenken, dat wy één vriend hadden, die ons durfde verdedigen en trachten ons te redden,—en die vriend was de heer Adderley. (Gejuich.) De Spreker zeide dat hy deze gelegenheid niet konde laten voorbygaan, zonder openlyk zyn geachten vriend, den heer Malan te bedanken, die onlangs zyne betrekking als Veldkornet had neergelegd, voor de beleefdheid en goedheid, waarmede hy ten allen tyde hem had ontvangen, wanneer hy gelegenheid had om hem in zyne officieele betrekking te bezoeken. (Gejuich voor den heer Malan.)

De Resolutie werd gesecondeerd door den heer J. Wege, van Stellenbosch.

6. Den dank der Vergadering aan den Voorzitter voorgesteld zynde door den heer Hack, gesecondeerd door Kapt. Terrington, zeide de heer Jenckens, dat hy aan zyne geachte vrienden en mede-Vrederegters de gepastheid zoude voorstellen om gezamenlyk te resigneeren, ten einde het sterk gevoelen van afkeuring aan te toonen, hetwelk in de Buiten-distrikten heerscht.

Kapt. Terrington stelde voor drie toejuichingen voor de Koningin, welke met nadruk gegeven werden.

PUBLIEKE BYEENKOMST DER HOLLANDSCHE GRENSBOEREN.

(*Uit het "Grensblad."*)

Wy zyn op dit oogenblik (Vrydag Avond,) teruggekeerd van de publieke byeenkomst der Grensboeren, gehouden op de plaats van den Hr. W. Jelliman, aan de Kaga, op den 18den dezer. De byeenkomst begon ten 12 ure, en er was een aanzienlyk getal Zuid Afrikaansche Grensboeren tegenwoordig, velen van wien 50 mylen ver gekomen waren om dezelve by te wonen. Wy hebben een naauwkeurig verslag der verrigtingen van deze zeer belangryke vergadering onzer landgenooten genomen, hetwelk echter, noch tyd noch ruimte ons toelaat heden te publiceeren. Wy plaatsen echter de Resolutien en de Petitie aan het Huis der Gemeente, eenparig door de byeenkomst genomen. Men zal uit deze documenten ontwaren, dat de Afrikaansche Grensboeren niet om den tuin zyn gegaan om hunne gevoelens uit te drukken. De Resolutien zyn in duidelyke, verstaanbare, mannetaal opgetrokken, en wy kunnen onze lezers verzekeren dat de redekavelingen door de onderscheidene sprekers gehouden, ook in dezelfde manstaal werden uitgedrukt.

Men had verwacht dat Sir Andreas Stockenstrom tegenwoordig zyn zoude, en den stoel als Voorzitter bekleed hebben. Wy moeten, echter, met het uiterste leedwezen en deelneming melden, dat zyn Ed. verhinderd werd door ernstige ongesteldheid—de gevolgen eener zware koude gedurende den jongsten Kaffer-oorlog verkregen—van tegenwoordig te zyn. Dr. Atherstone (die zich in den omtrek bevond) bragt eene boodschap van Sir Andreas aan de verzamelde menigte, het leedwezen van zyn Ed. te kennen gevende dat hy verhinderd was geworden een deel in hunne byeenkomst te nemen. Hy verzocht den Docter, echter, te zeggen, dat hy volkomen het oogmerk hunner zamenkomst, en hetgeen hy verstaan had men voornemens was te doen, goedkeurde; en dat niets dan de slechte toestand zyner gezondheid hem verhinderd zoude hebben zich by hen te voegen. Dr Atherstone zeide, dat Sir Andreas zeer angstig was om naar de byeenkomst te komen,—dat zyn paard werkelyk gezadeld voor de deur stond, maar dat hy (Dr. Atherstone) Sir Andreas geraden had niet te gaan, daar hy bevreesd was dat het zyn kwaal zoude verergeren. De Hr. Gideon van der Nest, een oude en zeer respectabele grensboer, werd toen als Voorzitter gekozen, en volgende Resolutien, enz. eenparig aangenomen:—

1. Dat deze byeenkomst wenscht aan den dag te leggen hare ongekunstelde afkeering van, en verontwaardiging omtrent, de groffe schending van trouw door Graaf Grey, Harer Majesteits Secretaris van Staat voor de Kolonien, gepleegd, in het bekomen van Hare Majesteit in Rade, op den 4 Sept. 1848, der uitvaardiging van een Order in Rade, de Kaap de Goede Hoop tot eene strafvolkplanting makende, slechts eene maand nadat hy zorgvuldiglyk Zyne Excellentie den Gouverneur dezer kolonie geinformeerd had dat zulk een Onderwerp niet zoude ten uitvoer worden gebragt tegen den wensch der ingezetenen. Dat in het bekomen dezer gemelde order in Rade, zelfs voor dat zyne depeche aan Sir Harry Smith de kolonie bereikt konde hebben, en gevolgelyk voor de ingezetenen eene gelegenheid hadden om het gevoelen te uiten hetwelk Graaf Grey zich verbonden had af te wachten—hy hen groffelyk misleid heeft; en deze byeenkomst—doch voornamelyk de Hollandsche Grensboeren—wenschen aan de wereld bekend te maken, dat zy geen vertrouwen of berusting kunnen, of zullen, stellen op het woord of de beloften van eenig mensch—hy zy wie hy moge—die hen eens heeft misleid; zy verklaren, derhalve, dat Graaf Grey hun vertrouwen heeft verbeurd, en verzoeken Hare Majesteit hunne Zeer Genadige Koningin, eerbiedigIyk, doch met den meesten ernst, om hem van zyn ambt van Secretaris van Staat voor de Kolonien te ontslaan.

2. Dat een groote meerderheid der Hollandsche Grensboeren afstammelingen zyn der Fransche Protestantsche Vlugtelingen, die hun land gemoedshalve verlieten, en naar deze kolonie kwamen in het jaar 1685 toen de Kaap de Goede Hoop eene Hollandsche volkplanting was. Dat hetzelfde verheven zedelyk gevoel hetwelk hunne voorouders kenmerkte, aan hen en hunne kinderen is overhandigt geworden; en dat liever dan in een land te blyven hetwelk verlaagd is door den jaarlykschen invoer van overtuigde misdadigers van een ander land, zy, gelyk hunne landgenooten de Hollandsche Emigrante boeren, de kolonie als een man verlaten, en naar de wildernissen van Zuid Afrika vlugten zullen, alwaar zy ten minste in staat zullen zyn om hunne kinderen te beschermen tegen de zedebederving welke niet feilen kan het onvermydelyk gevolg te zyn van het veranderen dezer kolonie tot eene strafvolkplanting.

3. Dat deze byeenkomst het regt van het Britsch Gouvernement ontkent om de Kaap de Goede Hoop—welke aan aan de Britsche Kroon gecedeerd werd als een vrye en niet eene strafvolkplanting—te veranderen tot eene ontvangplaats voor overtuigde misdaders, hetzy onder de benaming van Bandieten, Bandelingen, of Vrye Lootjes mannen. De regten en voorregten door de ingezetenen onder het Bataafsch Gouvernement genoten—en welke plegtig aan hen verzekerd werden door Groot Brittanje by de overmaking der Kolonie aan de laatstgemelde mogendheid—kan men nu met regt geen inbreuk op doen, onder eenig voorwendsel hoe ook genaamd; en zy beschouwen, derhalve, de poging om het land hunner geboorte te verslechten, door hetzelve eene strafvolkplanting te maken, als onregtvaardig, willekeurig, en verdrukkend.

4. Dat, beschouwende dat de uitvaardiging van de Order in Rade niet alleen als eene groffe schending van trouw en eer aan den kant van Graaf Grey, maar ook als eene daad van onregtvaardigheid en verdrukking jegens eene zwakke maar hoogst zedelyke maatschappy, acht deze byeenkomst het den pligt van elken man om niet alleen de GELOFTE door het Anti-Bandieten Genootschap uitgevaardigd, te teekenen, maar verbindt zich om dat Genootschap te ondersteunen en te helpen in constitutioneelen wederstand tegen het ontwerp van Graaf Grey. En voorts verbindt zich deze byeenkomst verder, niet te employeeren, op hunne woonsteden te ontvangen, of die gulle gastvryheid die zoo byzonderlyk den Hollandschen boer van de Kaap de Goede Hoop kenmerkt, te verleenen aan eenig *Engelschman*, die hen persoonlyk onbekend is, of die niet een certifikaat produceren zal van eenig magistraat, vrederegter, of ander bekende persoon van karakter, dat hy een bevoegd persoon is om aldus door hem geemployeerd of ontvangen te worden.

5. Dat Petitien terstond geadresseerd worden aan Hare Majesteit de Koningin, en aan beide Huizen van het Parlement, bevattende de bovengemelde gevoelens, en smeekende dat de Order in Rade van den 4den September ll. moge vernietigd worden; en dat de Kaap de Goede Hoop, door Speciale Acte van het Parlement, voor eeuwig moge worden uitgesloten van eene strafvolkplanting te zyn. Dat zoodanige bandieten als in deze kolonie mogen aankomen, met eens teruggetrokken en naar eenige andere plaats verzonden mogen worden; en voorts, dat in de Petitie aan Hare Majesteit een verzoek ingelascht worde, dat Graaf Grey ontslagen mogt worden van zyn ambt van Secretaris van Staat voor de Kolonien, omdat hy de loyaliteit van Hare Majesteits onderdanen in de waagschaal heeft durven stellen; en omdat hy harer Majesteits Gouvernement, en harer Majesteits Vertegenwoordiger in deze kolonie, in verachting en in kwaden naam heeft gebragt, door het plegen van zulk eene groffe schending van trouw en eer als gevonden kan worden in de geschiedenis van eenig land.

6. Dat de voorzitter dezer byeenkomst verzocht worde onmiddelyk aan den edelen heer C. B. Adderley, lid van het Parlement, de erkentelyke dankbaarheid van de Hollandsche en Engelsche grensboeren bekend te maken, voor de yverige en edele wyze waarmede hy de zaak dezer wanbestuurde kolonie behartigd heeft op den 27sten Maart 1849.

Originele Correspondentie.

Colesberg, 18 July 1849.

Mynheer!—Ik verzoek u zeer vriendelyk dezen in uw blad te plaatsen zoo spoedig mogelyk is, zoowel in het Engelsch als Hollandsch.

Myne vriendinnen in het algemeen, zonder aanzien van stand of rang, de dochter van den Edelman zoowel als van den Boer! Wy Boeren Vrouwen betreuren den toestand waarin ons land binnen kort gedompeld zal zyn wanneer de Bandieten aanlanden. Wy zwakke schepselen staan bloot om aangerand te worden door deze klasse van menschen die gewoon zyn kwaad te doen, want daarom worden zy uit hun land verbannen. Wy zullen blootgesteld zyn aan de grootste onteering; onze mannen en familien aan moord; onze goederen aan berooving; onze jongelingen aan verdorvenheid; ons land, dat tot hiertoe onbesmet was, om eene vergaderplaats te worden van de slechtste menschen der wereld,—onze kolonie om eene strafplaats te worden van alle boosdoenders. Hebben wy dit verdiend by onze Koningin en het Parlement? Ik zeg neen. Ik verzoek dus alle vrouwen in Zuid-Afrika om hare stemmen eenparig te verheffen tot den Heer des Hemels, hem biddende en smeekende het hart onzer Koningin te veranderen, opdat de Bandieten hier niet landen mogen; de Almagtige toch heeft de harten van alle Koningen in zyne hand, en allen moeten Hem gehoorzamen, want hy regeert hemel en aarde. Laten wy onze Koningin onze gevaren op de eerbiedigste wyze door memorien bekend maken. Verleent zy ons gehoor dan kunnen wy haar onzen dank betuigen; doch weigert zy ons te helpen, dan kunnen wy onze handen in onschuld wasschen, want dan hebben wy gedaan wat wy doen konden voor onszelven, ons land, en het nageslacht. Wordt onze kolonie gedoemd eene strafplaats te zyn tot de ontvangst van allerlei soorten van boosdoenders, laten wy ons dan oefenen in het gebruik van wapenen—geweren, pistolen en sabels—opdat wy ons leven beschermen kunnen wanneer wy mogten worden aangerand. Myne mede-vrouwen, schaamt u niet over deze zaak: zy is van groot gewigt, en wy zullen daaronder gebukt gaan tot aan het graf. Ik verwacht spoedig in de Kaapsche Couranten te zien dat er eene byeenkomst van jufvrouwen in de Hoofdstad zoowel als in de Dorpen gehouden zal worden. Wy Boeren Vrouwen en Dochters zullen spoedig volgen; en moge de Goede God ons daarby zynen zegen schenken, is de hartelyke wensch van

Uwe Dienaresse,
CORNELIA CILLIERS, geb. BILJON.

AAN DE JEUGD VAN DE KAAPSTAD EN ZUID-AFRIKA.

Weent, ja weent, gy zonen en dochteren van Afrika, uwe roem is van u geweken, de zon van uwe eer is ondergegaan; uwe kuischheid, uwe deugd is weg;—van nu voortaan zult gy tot een spreekwoord en smaad worden.

Aanschouwt de vruchtbare dalen van dit uw geboorteland, weeldrig onder het groen der vroege lente bloeijende—zy zyn gedoemd om de ontvangplaatsen te worden voor het uitschot van het menschdom. Die zon, welker stralen zoo gematigd waren, dat zy het klimaat van ons land het gezondste der wereld deden zyn, zal voortaan over dezelve opgaan als eene Strafkolonie.

Ontzettende gedachte!! Ons geboorteland, ons verblyf, gedoemd tot een dievennest. Ons land is verlaagd, de graven onzer voorouders zyn onteerd.

Zegt my, zouden de voorvaders van eenen De Villiers, Du Toit, Du Plessis, Basson en anderen, die hun geboorteland voor de zaak van vryheid en godsdienst verlaten hebben, zich tot deze stranden hebben gewend, hadden zy geweten, dat hunne kinderen zich met het uitschot van Brittanje zouden moeten vermengen?

Zegt my, gy afstammelingen van de opregte en nyverige Hollanders, zouden uwe voorouders herwaarts zyn gekomen, hadden zy geweten, dat hunne kindskinderen zich zouden moeten vergezelschappen met de laagsten onder de lagen?

Zegt my, gy kinderen van Duitschland, gy die afstamt van de dappere Teutonische Ridders van ouds, wier wachtwoord was vryheid, en die hunne kinderen het woord "*Vaterlandt*" leerden lispen, zouden uwe vaders herwaarts zyn gekomen, hadden zy kunnen denken, dat hunne kinderen zouden moeten wonen met erger dan slaven? Wanneer zy aldus waren beledigd, verongelykt en verlaagd geworden, zouden zy de zaak zoo koelbloedig hebben opgenomen?—Neen!—by hen zoude het geroep zyn opgegaan, "oorlog tot den dood," en by hunne kinderen is het—om "te smeeken," en de verschrikkelyke gedachte ryst op: Wy zyn ontaard geworden! Maar, te smeeken is al wat wy doen kunnen, en dit toont onze eigen nietigheid aan; maar, terwyl het onze nietigheid aantoont, bewyst het ook de magt van het monster, hetwelk ons onderdrukt!

Wakkert in uw binnenste den geest op, welke uwe voorouders bezielde! Onderwerpt u niet aan het juk van den tiran. Hebben de Zonen van Afrika deze vernedering verdiend?—hebben zy zich ooit geschikt getoond voor zulk eene verlaging? Neen, de Universiteiten van Oxford, Cambridge, Leyden, Utrecht, Parys en Edenburg kunnen getuigen van de vatbaarheden van de Kaapsche Jeugd. Hebben eenige getoond dat zy in moed te kort schieten? Neen! de onderscheidene Kaffer oorlogen kunnen getuigen van een Rademeyer, van Briers en vele andere. Ja, vele uwer hebben gevoeld, dat het zoet is voor het Vaderland te sterven. En, zyt gy tot nu toe stille aanschouwers gebleven van den ondergang, welke u verbeidt?

Uwe vaders zullen het niet gevoelen—het kwaad, hetwelk ons voor de deur staat, is niet zoo zeer een physiek maar een zedelyk kwaad. Zy zullen deze aarde verlaten hebben eer dat het kwaad in werking komt. Deszelfs physieke uitwerking kunnen wy niet afwenden. Laten deze 300 schurken hier ingevoerd worden en ons geluk, onze kuischheid, is weg: er zal een smet op ons karakter zyn als een volk, en oneer en schande zullen ons lot zyn.

Maar, laten wy volgens alle constitutioneele middelen regt zien te verkrygen. Vryheid is nu het woord, en die moeten wy hebben, het koste wat het wil, zelfs met opoffering van ons bloed.

Wy zyn niet geschikt, wy zyn te zwak voor constitutioneele vryheid, maar wy verlangen in zoo verre vry te zyn, dat geene zaak, onze dierbaarste belangen betreffende, ons zal worden opgedrongen door eenige magt *zonder onzen wil en onze toestemming*.

JEUGD VAN DE KAAPSTAD!

Luistert een oogenblik naar my. Ik ben ook een jongeling van Afrika. Op eenen afstand van u, hebben uwe landgenooten vernomen, dat vele uwer een *Bal* in de Kaapstad hebben bygewoond. Kondet gy dansen met zwaarmoedige harten? En hoe hebt gy gedanst! In eene zaal—welker buitenzyde omringd was met bajonetten van de soldaten van het land, hetwelk thans deszelfs vergift in uw geboorteland uitstort. En laat my vragen, tegen wie waren deze bajonetten geveld? Tegen uwe eigen landgenooten. Laat my een geval stellen. Veronderstelt dat een uwer landgenooten—onder welk een verkeerd gevoel van vaderlandsliefde ook, hetwelk gy bedenken kunt, een steen of eenig vuilnis had geworpen en de soldaten had geraakt, zoude eene volle laag van hunnen kant het gevolg zyn geweest, en een of welligt meer levens hadden daarby kunnen verloren worden. Overweegt uwen toestand—indien dit ware gebeurd, jaren van berouw zouden voor het bloed aldaar verspild niet hebben kunnen boeten—en de nog geringe stem van het geweten zoude u hebben ingefluisterd: Had ik niet gedanst, dan zoude dit niet gebeurd zyn. Gy zult zeggen, er is niets gebeurd—maar wy hebben u er niet voor te danken,—maar de verdraagzaamheid van uwe betere landgenooten.

Ach! gy jongelingen en jongedochters van de Kaapstad, gy handelt als de jeugd van Troje, dansende rondom het werktuig van uwe vernietiging.

Maar wat moet er gedaan worden in deze ure van wanhoop? Zooals ik te voren zeide, wy moeten petitien inzenden. Maar onze petitien moeten niet onder een bloot omslag verzonden worden, of aan Koningin Victoria overhandigd door een Vreemdeling. Neen, een Kolonist moet dezelve overbrengen—een van ons moet dezelve in handen van Hare Majesteit laten. Het belang is te groot, dan dat men dezelve zoude toevertrouwen aan een vreemdeling. Een die onze belangen ter harte neemt, moet onze zaak voorstaan. En op wien vestigt zich een ieders gedachte in de kolonie? Op dien *eerlyken, dien waarlyk opregten man* JOHN BARDWELL EBDEN. Onder Gods zegen zien wy naar hem op om hulp, en hy zal ons niet verlaten, wanneer wy hem noodig hebben. Ik heb gezien dat gy uwe Petitie aan eenen Edelman wilt toevertrouwen. Waarom? Welligt omdat hy braaf en edel is, maar John Bardwell Ebden heeft zich als een OPREGT mensch getoond, "het EDELSTE werk van God." Laat hy dan onze Petitie naar Hare Majesteit overbrengen,—want hy is bekwaam om aldaar te verschynen. Waren wy sterk genoeg, dan zoude Ebden's naam mogelyk gelyk gestaan hebben met dien van een Washington!!!

Welaan, myne vrienden, ziet af van uwe Bals, ziet af van uwe buitensporigheden, en laat een ieder zyn offer brengen aan dat goede doel, om onze zaak in Engeland door John Bardwell Ebden te doen voorstellen. Ik houde my overtuigd, dat hy aan onze verlangens zal voldoen,—en de gebeden der Kolonisten zullen hem vergezellen. Hy zal eene zedelyke overwinning behalen—zooals er nog nooit behaald is geworden, en hy zal lauwren plukken, waarby die der overwinnaars van den tyd der Cæsars tot op Wellington, als niets zyn.

Wanneer hy den goeden stryd zal hebben gestreden, zal hy de dankbare erkentenis van zyne landgenooten ontvangen, door hun geboorteland voor ondergang en verdelging te hebben bewaard.

Welaan dan, jongelingen van de Kolonie—die het meeste in deze zaak te verliezen hebt,—ontdoet u van uwe slaperigheid, slaat de handen aan het werk, en dat het u mogt wel gelukken, waarvan ik my verzekerd houd, is de vurigste wensch van EEN UWER.

Somerset West, Hottentots Holland, 25 July 1849.

HEER EDITEUR!—In myne mededeeling aan u van den 10 dezer, verscheen ik onder den naam van "JACK," en indien het noodig zyn mogt zal ik geredelyk myne reden ontvouwen voor het aannemen van dien naam.

De Vrederegter op wien ik toen zinspeelde was de Heer H. J. Morkel, Dz., en ik vermeld dit omdat er zoo vele van die Vrederegters zyn, en ik verzocht ben, uit vrees voor misvatting, den naam te noemen van den beledigenden individu.

Ik verzoek u derhalve andermaal my te berigten, of eenig Vrederegter gezag heeft te handelen zooals de Heer H. J. Morkel gedaan heeft? Wat my noopt weder over het onderwerp te schryven is dat de Heer H. J. Morkel goedgevonden heeft de vrede tegen my te bezweren, enkel omdat ik hem een "*dommen ezel*" genoemd heb—en een verkeerde uitleg gegeven heeft aan de volgende omstandigheid:—Eenige dagen voor onze "groote Anti-Bandieten Byeenkomst," maakte de persoon, die naderhand onze Voorzitter was, gebruik van deze woorden, "dat hy het Publiek naar de h.. wenschte voordat hy zyne situatie zou opgeven"—waarop ik aanmerkte—"indien een Vrederegter zyn ambt niet wil neerleggen is hy niet waard onze Voorzitter te wezen, of verdient geen beter lot dan dat hem de glazen ingesmeten worden."—Dit nam hy te baat en paste op zichzelven toe,—ofschoon ik bewyzen kan dat de gemaakte aanmerking niet op hem toepasselyk was—en liet my borg stellen voor de som van £100 met twee borgen de Heeren H. J. M., Wz., en H. T., beide welke zyne zwagers zyn.

Ik vrees dat ik te veel inbreuk op uwe kolommen maak, maar indien vereischt kan ik vele andere soortgelyke handelingen aan het licht brengen. Voor het tegenwoordige zal ik, als de bezwaarde party, uwe lezers verzoeken om met referte tot mynen vorigen brief, boven aangehaald te oordeelen, of indien lieden niet van verstand waren, of indien hunne vermogens beter werden besteed zy zich schuldig zouden maken aan zulke nietsbeduidende daden—dan wel of zulke individuen geschikte personen zyn om verantwoordelyke posten te bekleeden.

Wat ik hierin gemeld heb, ben ik bereid te bewyzen en door getuigenis te staven, en gy zult my met de plaatsing derhalve grootelyks verpligten. G. G. DE VOS.

Heer Editeur!—Vergun my te vragen hoedanig thans de wet is omtrent uitspanplaatsen. Voorheen waren dezelve onder het opzigt der Veldkornets, maar dit moet nu niet meer zoo zyn, want wy zien nu dagelyks dat groote troepen schapen en ander vee grazen op de uitspanplaatsen te Boontjeskraal en Knoflokskraal, zoodat er niets overblyft voor het vee der Boeren die naar de markt ryden. Wat moeten wy doen tot herstel? EEN LYDER.

[Klagen by den Civilen Commissaris of het Gouvernement—ED.]

In het officieele Romeinsche dagblad van den 1 dezer, vindt men de volgende Proclamatie, den vorigen dag des middags ten 1 ure, na afloop van den stryd tegen de Franschen, uitgevaardigd:—

"ROMEINEN!

"De eer is gered! God en onze geweren zullen het overige doen! Kracht en orde, zyt uwer vaderen waardig! Dat geene stem verontrustende tydingen verbreide! Dat geen geweerschot binnen de stad worde gelost! Ieder schot zy voor den vyand! Ieder kreet zy:

"*Leve de Republiek!*

"ARMELLINI, MAZZINI, SAFFI."

—*Rott. Courant*, 12 *Mei*.

HAMBURGH, DEN 8 MEI.— Eindelyk zyn de Pruissen Jutland binnengerukt. De Generaal von Prittwitz, opperbevelhebber der troepen, zou zyn hoofdkwartier te Kolding opslaan, terwyl de Sleeschwyk-Holsteiners naar Veile en Fridericia moesten oprukken. De conferentie, eenige dagen vroeger door de beide stadhouders te Christiansfelde gehouden, schynt het besluit tot het overtrekken naar Jutland tot rypheid gebragt te hebben. Ook het al of niet uitwisselen van den heer Orla Lehmann moet toen in overweging genomen zyn, daar de Deensche Regering zich sterk voor hem in de bres stelde.

De Generaal von Prittwitz heeft by proclamatie de Jutlanders verwittigd dat de Duitsche Rykstroepen hun land binnen zullen trekken, als een maatregel om de teruggave der door de Denen opgebragte schepen en ladingen te verzekeren. Hun wordt bescherming van personen en eigendommen toegezegd.—*Rott. Courant*, 12 *Mei*.

THE

ZUID-AFRIKAAN.

CAPE TOWN, JULY 30, 1849.

His Excellency the Governor has published in the *Government Gazette* of the 26th instant, his reply to the last address of the inhabitants. Notwithstanding the earnest request for information on certain points therein contained, and the serious obstacles which, in the view of the subscribers, his Excellency will certainly meet with should he adhere to his determination to receive the Convicts, —the reply states that his Excellency "does not deem it necessary to re-enter upon the subject." No; he finds nothing in the address which can lead him to alter his previous opinions or intentions; and at this we cannot wonder, because His Excellency has been advised "that it contains assumptions unwarranted by law." To keep the Convicts confined on board of a hulk until Her Majesty's pleasure can be ascertained—is both faithful and loyal and obedient;—his Excellency entertains no reasonable doubt whatever that this will be acting according to law; but although *he* presumes that he will be authorized so to act, the Colonists have a right to presume the contrary.

Whilst allusion is made in this reply to Convicts whose sentences had not been fully carried into effect, and to soldiers sentenced to transportation, one of the main points of the address is overlooked altogether. The inhabitants desired to ascertain what power his Excellency had in regard to persons coming *with* "conditional pardons;"—and inasmuch as this query was calculated to place his Excellency's advisers in a "fix," the matter is cut short by the following repulsive sentence in the second paragraph, viz: "he cannot allow himself to be drawn into the discussion of any of the various possible cases which may be supposed and submitted to him."

This reply then is neither "fish nor flesh;" and we are almost inclined to suggest that no further communication with his Excellency should be resorted to, seeing that it leads to no good purpose whatever;—but it is not our business to dictate to the people what they ought to consider right and proper in the present question.

One discovery frequently leads to many others; and this is just the case with the present business. We shall not again revert to the many acts of faithlessness on the part of the Secretary of State, —they are almost innumerable, and many of them have already been dealt with as they deserved. The last discovery, however, has not yet been exposed to full view, and we shall therefore now state it in concise words.

Up to the 16th instant the Colonists were led to believe that they had to grapple with Civil Convicts only; but lo! by mere accident it was discovered that Military Convicts from Hongkong were to be transported to this Colony, and then came the Blue Book which told them that they would have to receive those from the Mauritius also. We shall not dwell upon the unwarrantable proceeding of Earl GREY in telling Sir HARRY SMITH, in his despatch of 10 September 1848, that Convicts from Mauritius *only* would be sent, and then, a few days afterwards, ordering the Governor of Hongkong to send the Convicts from thence also. We desire to come to the fact that Earl GREY, in his subsequent despatch of the 2nd March 1849, thought nothing of again violating his promise of 10th September 1848, and ordered that all white soldiers from Ceylon and the East Indies shall also be transported to this Colony,—in fact making this country the cesspool of moral corruption.

There is now no doubt whatever as to this matter; and we can only hope that we shall succeed in preventing the influx of both classes. The Governor will *receive* them,—(and *perhaps* have the power *not* to land them,)—but it will be impossible to *feed* them. The Governor has a right to adhere to his opinions—we have a right to retain ours, as well as our bread and beef. Constitutional opposition cannot be satisfied except by constitutional concessions—these we claim, and these we must have.

It is rather strange that Earl GREY's despatch of the 2nd March, relative to the Military Convicts, should now only be forthcoming. The excuse of official etiquette having prevented its previous disclosure is an exceedingly lame one. His Excellency himself states, that the Colonists were in a state of indescribable excitement; and all etiquette should therefore have been flung to the winds. All Governors have a discretion, and we hold that it is criminal to observe such nonsense where a whole Colony is verging upon a state of rebellion. Had Sir HARRY SMITH at once laid this despatch before the public, his own despatch would have been supported by their remonstrances. But what is the case now? Why, they are six weeks behind, and God only knows what new schemes may in the mean time again have entered the brain of Mylord GREY.

What is most strange, however, is, that when the documents relative to the Convict question generally, were laid on the Council table on the 10th July last, Sir HARRY very pertinently asked Mr. MONTAGU, *whether all* (papers) *were there, as he would have no secrets or mysteries in his Government;* and this mark, in the face of the fact, that the *military* despatch with the reply, for the *first time* published in the *Gazette* of Thursday last, had then been in his possession for a space of *twenty-eight days!*

The Governor states that he answered Earl GREY's despatch of the 2d March last, by the *Heroine*, on the 12th June. This is rather strange. The *Heroine* did not leave Table Bay before the 26th, whereas *three* other vessels left for London between the first and the latter dates. Can this unnecessary delay be explained?

The last address to the Governor obtained upwards of 1300 signatures within the space of 24 hours.

The Ordinary Meeting of the Anti-Convict Association will take place in the Town Hall at 2 o'clock to-morrow.

There will be a review of the troops on the Grand Parade this day.

The *Rotterdam Courant* of the 15th May contains the details of a destructive fire which had taken place at Rotterdam on the 12th of that month, and which was so destructive in its consequences that the City records do not contain its equal since the great conflagration of July 1563. The loss sustained is estimated at upwards of 4,000,000 guilders.

PUBLIC MEETING OF THE DUTCH BORDER FARMERS.

(*From the "Kaapsche Grensblad.*)

We have at this moment (Friday evening) returned from the Public Meeting of the Border Farmers, held on the Farm of Mr. Jelliman, at the Kaga, on the 18th instant. The business commenced at 12 o'clock, and there was a large number of Farmers present, many of whom had traveled 50 miles to attend it. We have drawn up a full report of the proceedings of this interesting Meeting of our Countrymen, for which at this moment, we have neither space nor time. We however insert the Resolutions and the Petition to the House of Commons, which were unanimously adopted. From these it will be seen that the Dutch Border Farmers, in expressing their sentiments, have not been "beating about the bush." The Resolutions are drawn up in plain, intelligible, manly language, and we can assure our readers that the discussions were carried on in the same manly language * * * It was expected that Sir Andries Stockenstrom would preside on the occasion, but we regret to say that he was prevented by indisposition—the effects of a severe cold caught in the late Kafir War. Dr. Atherstone, who was in the neighbourhood, brought a message from Sir Andries to the Meeting, expressive of his regret at being prevented to take a part in the proceedings. He had desired the Doctor to say, that he cordially approved the object of the Meeting and the proceedings they intended to adopt; and that nothing but the bad state of his health prevented him from joining them. Dr. Atherstone said that Sir Andries was very anxious to come to the Meeting,—that his horse was in readiness before the door, but that he (Dr. A.) had advised Sir Andries to remain at home, fearing that he might get worse. Mr. Gideon van der Nest, an old and very respectable Border Farmer, was then called to the Chair, when the following Resolutions were unanimously adopted:—

1. That this Meeting desires to manifest its ungarnished abhorrence of and indignation at the gross violation of faith committed by Earl Grey, Her Majesty's Secretary of State for the colonies, in obtaining from Her Majesty in Council, on the 4th September 1848, the promulgation of an Order in Council, making the Cape of Good Hope a Penal Settlement,—only one month after he had carefully informed His Excellency the Governor of this Colony that such a measure would not be carried out against the wish of the inhabitants. That by procuring the said Order in Council, even before his despatch to Sir Harry Smith could have reached the Colony, and consequently before the inhabitants had an opportunity to express the opinion which Earl Grey had pledged himself to abide,—he has grossly deceived them;—and this Meeting —but especially the Dutch Border Farmers—desire to proclaim to the world that they cannot and will not place any faith or confidence in the word of any man—be he who he may—who has once deceived them; they therefore declare that Earl Grey has forfeited their confidence, and humbly but earnestly pray Her Majesty, their Gracious Queen, to remove him from his office of Secretary of State for the colonies.

2. That a great majority of the Dutch Border farmers are the descendants of the French Protestant Refugees, who left their country for conscience sake, and came to this colony in the year 1685, when the Cape of Good Hope was a Dutch Settlement. That the same elevated moral sentiment which distinguished their ancestors, has been handed down to themselves and their children; and that, rather than to remain in a country degraded by the annual introduction of convicted felons from another country, they will, like their countrymen the Dutch Emigrant Farmers, leave the colony in a body, and fly to the wilderness of South Africa, where they will at least be in a position to protect their children against the moral corruption which cannot fail to be the result of changing this colony into a penal settlement.

3. That this meeting denies the right of the British Government to change the Cape of Good Hope—which was ceded to the British Crown as a free and not a penal settlement—into a receptacle for convicted felons, whether under the character of convicts, exiles, or ticket-of-leave men.—The rights and privileges enjoyed by the inhabitants under the Batavian Government—and which were solemnly guaranteed to them by Great Britain on the cession of the colony to that power—cannot now be infringed upon under any pretence whatsoever; and they consequently consider the attempt to degrade their native country, by making it a penal settlement, as unjustifiable, despotic and oppressive,

4. That, considering the promulgation of the Order in Council not only as a gross violation of faith and honor on the part of Earl Grey, but also as an act of injustice and oppression towards a weak but highly moral community, this meeting not only deems it the duty of every man to sign the PLEDGE published by the Anti-convict Association, but pledges itself to aid and support that association in constitutionally resisting Earl Grey's project And this meeting farther pledges itself not to employ, admit on their estates, or to grant that hopitality for which the Dutch Farmer of the Cape of Good Hope is renowned—to any *Englishman*, not personally known to them, and who shall not produce a certificate from any Magistrate, Justice of the Peace, or other known person of character, that he is a competent person to be thus employed or received by them.

5 That petitions be forthwith addressed to Her Majesty the Queen, and to both Houses of Parliament, embodying the foregoing sentiments, and praying that the Order in Council of the 4th September last may be rescinded, and that the Cape of Good Hope may be, by a special Act of Parliament, for ever excluded from becoming a penal settlement. That such convicts as may arrive in this colony, may be at once withdrawn and removed to some other place; and further, that in the Petition to Her Majesty a prayer be inserted that Earl Grey may be dismissed from his office of Secretary of State for the colonies, because he has dared to tamper with the loyalty of her Majesty's subjects, and because he has brought her Majesty's Government and her Majesty's Representative in this colony into contempt and disrepute, by the commission of such a gross violation of faith and honor as cannot be found in the annals of any Country.

6. That the Chairman of this meeting be requested immediately to convey to Mr. Adderley, M P., the gratitude of the Dutch and English Border Farmers, for the zealous and noble manner in which he advocated the cause of this misgoverned colony on the 27th March last.

HOTTENTOTS HOLLAND.

J. M. Theunissen, Esq., Chairman, Revd. R. Ridgill, Treasurer, Mr. Henry Boase, General Secretary.

On Wednesday last, the 18th instant, a second Public Meeting was held in the Village to petition Her Majesty against the introduction of Convicts. The place of Meeting, in front of Mr. Morkel's house, was indicated by the display of the British and Dutch national flags, very appropriately hoisted half mast high,—the former union down,—as the signal of distress.

Alas! that England's vaunted banner,—
"The flag that braved a thousand years,
The battle and the breeze,"

should thus appear, mourning over our shame, dishonour and ruin. A large concourse of gentlemen, farmers and others, assembled from all parts of the country, and J. M. Theunissen, Esq., having been unanimously called to the chair, delivered himself to the following effect:—

"Gentlemen!—At the Meeting that was holden on the 2nd inst., at which I had the honor to preside, I observed that the time had come when we must join our hearts and hands together, for without that *union* which constitutes our *strength* we can do nothing. I am glad to find that we are all of one mind. I receive the honor you have done me again to-day, as another proof of that kindly feeling which you have ever shown me. At this critical period, every man is expected to do his duty. This tyrannical and oppressive measure must be resisted by all constitutional means. The people of this colony, I make bold to say, excel in all that relates to character, morality and religion. For the honor of our land and in justice to our families, we are bound to defend that character, while it is of the utmost importance that we seek to promote the moral welfare of all classes of our fellow-colonists. Let us carefully avoid whatever might prove injurious to this colony; and especially let us oppose this universally obnoxious measure, whereby so much anger and dissatisfaction have already been produced, and all peace and friendship between the Government and the people have been destroyed. I ask you, Gentlemen, will you consent to wear the badge of slavery? Will you silently submit to this insult? Here then we are, my friends, assembled to protest before the world, that this colony be not made a Penal Settlement, or in any way a receptacle for criminals. I call upon you then, as a last resource, to unite in petitioning Her Majesty and both Houses of Parliament, to rescind this Order in Council. I am certain you will respond to the call, and never falter in your determination, until your efforts shall be crowned with complete success."—(Cheers.) The business of the meeting was then proceeded with, in the following order:—

1. Capt. Stanford, who was loudly cheered, proposed in a suitable speech,—and Mr. Bell seconded the first resolution,

That the introduction of criminals under sentence of transportation is injurious and degrading to this Colony and ought to be resisted by every constitutional means.

2. The Rev. Dr. Reitz, V. D. M., moved—That a Petition be presented to Her Majesty and both Houses of Parliament, praying that the Order in Council, whereby this Colony is constituted a Penal Settlement, be rescinded, and that the Convicts already sent be removed to some other place.

H. D. Jenckens, Esq., who seconded the resolution, pointed out the necessity of addressing remonstrances and prayers, numerously signed, from all parts of the country, in order that our case may receive that attention in the British Houses of Parliament, which it so imperatively demands.

3. J. Malan, Esq., who has just resigned his Fieldcornetship, moved the resolution, that a Petition be presented to Her Majesty the Queen, signed by all the females of this neighbourhood—and observed, that however unusual this proceeding might appear, he considered it a very necessary one. Who can be more interested than our wives and daughters? Who shall protect them from these villains, when we are from home? And are there no ruffians among them capable of crimes which we can not name?

Mr. Boase, said—The resolution he was called upon to second, was one of great importance.—Woman was looked upon as the highest ornament of human nature, and her influence was confessedly great—as a mother she manifests towards her offspring the tenderest care, and when her darling boy must leave his father's home and mother's care, she calls down the blessing of Heaven upon his future walk through life. But how often the object of her solicitude is led astray from the paths of virtue and respectability, and is lost;—the poor mother pines away and goes to the grave with a broken heart. He was afraid many such cases would occur, if this Colony became a Penal Settlement. Let this land receive the filth and offscouring of the British prisons, and many a mother's darling would swing on the gallows, and many a church-yard stone would tell how the mother died. In conclusion he called upon all present, to observe most strictly the engagement they had already entered into, and which bound them together for their common safety. No one could doubt their loyalty;—they demanded nothing more than to lost CHARACTER—their RIGHTS—their SAFETY—and the safety of their PROPERTY—their WIVES—their CHILDREN—and their COUNTRY—(Cheers.)

4. Proposed by Mr. M. Theunissen and seconded by Mr. Tielman Roos—

That all now present do renew their promise and pledge to each other, to resist by all constitutional means this ruinous measure.

5. That the Chairman be requested to express to Mr. Adderley the thanks of the inhabitants of this neighbourhood, for his noble defence and advocacy of the rights of this Colony in the House of Commons.

After some general remarks on the unsuitability of this Colony for the purposes contemplated in the obnoxious Order in Council, and the fearful change which must be produced in the character of society by the introduction of these outcasts of Britain, the Rev. Mr. Ridgill said:—"I revert to the resolution which has been entrusted to me, and with pleasure mention the name of Adderley. (Three enthusiastic cheers.) At a time when none appeared to defend this insulted and unfortunate Colony; when, in very truth, we seemed to be

"Deserted at our utmost need
By those our former bounty fed,"

this gentleman stood forth in the British House of Commons to plead our cause and advocate our rights. We must show Mr. Adderley that he has rightly appreciated our character, and that we are not so base and despicable as to be unmindful of a favor, or incapable of gratitude. You are requested, Mr. Chairman, to express to Mr. Adderley, the heartfelt thanks of all your friends and neighbours. Tell him, Sir, that he has not mistaken the character of the people of this Colony. Tell him that when our efforts shall have been crowned with success, when the dark cloud shall have passed away, and the sun of prosperity again beams upon us, we shall remember with grateful emotion that our success and our deliverance is in a great measure owing to his noble defence and advocacy of our rights in the House of Commons. And tell him more than this, Sir, tell him that if we fail, (which Heaven forbid!) even in the very lowest depth of our misery and degradation, it will mitigate our distress to remember that we had one friend who dared to defend, and strove to save us, and that friend Mr. Adderley. (Cheers.) The speaker said he could not allow the opportunity to pass, without publicly thanking his esteemed friend, Mr. Malan, who had just resigned his situation as fieldcornet, for the courtesy and kindness with which he had at all times received him, when he had had occasion to call upon him in his official capacity. (Cheers for Mr. Malan.)

The resolution was seconded by J. Wege, Esq., of Stellenbosch.

6. The thanks of the meeting to the Chairman having been proposed by Mr. Hack, and seconded by Captain Terrington, Mr. Jenckens said he would suggest to his respected friends and fellow Justices of the Peace the propriety of resigning simultaneously, in order to demonstrate the strong feeling of disapprobation which pervails in the country districts.

Capt. Terrington proposed three cheers for the Queen, which were most enthusiastically given.

The following extracts are taken from an important letter to Sir William Molesworth, which it is intended should accompany the Fort Beaufort Protest against the introduction of Convicts:—

It is with inexpressible regret we observe you and many other members of the House of Commons, who at no time fail to advocate the welfare of her Majesty's subjects, whether at home or in the colonies, so wofully ignorant of our real situation and requirements. We are not surprised, nor yet is our confidence shaken; surely it is only party policy which darkens our page of history.

There was a time we thought as you do: now we feel differently, because we have experienced cruelty the folly and absurd Government of our colony. We know and feel assured that you, sir, and many others desire not to injure us, while you are guarding our native country from debts and difficulties.

Sir, we are satisfied that you will be a powerful, honest, and hearty advocate, not of our individual interests, but of the interests of the entire of one of her Majesty's most valued colonies, which has been fearfully misrepresented, and shamefully governed.

Therefore, without any hesitation, at a public meeting of the inhabitants of this division, you were unanimously proclaimed, our counsel, our advocate. As you love humanity—as you revere charity—as you esteem kindness to be shown to all men—do not lightly cast our case aside; but reflect, how many fathers, mothers, and even children, will bless you if you be the motive power to establish *peace and good government* in our land.

We only pray devoutly to have *peace and protection* afforded us, which we could secure if self-governed.

We have no political parties, our only cry is—"Peace and protection," to enable us to develope the treasurers of our land. Yet, this is witheld, and enormous amounts of Britain's treasure, expended, not certainly to our benefit, but to enable officers under Government to retain large incomes literally to inflict injustice on the colonists and the aborigines. We are neither paupers nor braggarts,—we seek not Britain's funds, nor her mischievous interference in our government. We have land which, if properly goverped, can fully, aye, amply! support us and ours; but we can hardly bear to be devastated every ten years by Kafir invasion, even if Parliament, in its generosity, votes £1,500,000 for each war.

These men who talk of the war as profitable to the colonists must either be rogues or fools. Who absorbs this amount? Contractors, speculators, and merchants. It is true that the expenditure somewhat blunts the sharp edge of our misery; but, we ask, in the name of common sense, can it alleviate the heart-rending sorrows of a seared, ruined, routed people? No! no! No money, no payment, can be made to compensate the shed blood of our children,—our improvements thwarted,—our land laid waste,—our dwellings fired,—our flocks and herds abstracted,—our ruin, absolute ruin, perpetrated every TENTH year.

It is false, as false as can be, to assert aught else than that Kafir wars produce misery, confusion, deep-seated ruin. Did the Dutch inhabitants in 1837 leave their comfortable farms, vineyards, and orchards,—choosing to wander into the wild wilderness with their wives and helpless children rather than be under British rule,—merely from a love of change? Believe it not, sir. Paint to our countrymen our true portrait; point to the heart-withering letters preserved in the Natal papers, and think, how many private aspirations and rural sobs were uttered before the last farewell was bid to family dwellings.

Nothing but gross misgovernment and hopeless despair deprived us of these hard working, sober, well-conducted fellow-colonists. The event has not been a light affliction to our land. Cast your eye over the "case of the colonists," and observe the feelings of the people immediately previous to the last two Kafir wars in 1835 and 1846,—see also the total apathy of the Government,—and judge for yourself, sir, how in each extremity a people must have felt. The first was a war with savages incompletely armed; the second, with savages possessing arms and ammunition. The third may be we know not what.

But, in the multitude of our grievances, we have overlooked that which immediately presses upon us—A CONVICT COLONY. We never came to the nuisance, and we trust the common law of our land will forbid their being ever brought to us. We have striven to maintain our families not to disgrace their forefathers,—are they now to be the *fellows of Convicts?* It is of no avail to call them "ticket-of-leave men," or any other application, pleasing to the Colonial Secretary. We abhor and detest the bare idea of by chance mixing with such,—but our soul loaths even the contemplation that our children, after we are departed, may fall a prey to the arts and wickedness of Convicted Felons. Sir, we know you to be noble, therefore we trust to your nobility. Our grievances in Government are many, but this affliction, purposed by the Colonial, exceeds all others —because it is permanently afflicting to posterity; it is abhorrently repulsive to every right-minded man,—a project so replete with mischief, as should induce Her Majesty to expose the present Colonial Minister from her councils.

We cannot conclude this without strongly and urgently calling upon you, as a Christian, a father, and a gentleman, to defend us from being made a penal settlement. Had we the power, we would resist it; but powerless we may retain feelings which we refrain expressing. Do not believe us disloyal. We remember the peaceful hills and vallies of our country,—we have our friends and relatives with you, —and nothing short of dire necessity instigates us to use this language. But what will a man not do for his children?

(Signed) C. R. BELL,
WM. STANTON, jun.
A. S. WHITE.

MORE RESIGNATIONS.

[Copy.] Graaff-Reinet, 20th July, 1849.

The Honorable John Montagu,
Secretary to Government, Cape Town.

SIR,—When I accepted office as one of the members of the Graaff-Reinet Prison Board, I did so with the intention of conscientiously discharging a duty towards the Government, for the benefit of unfortunate though guilty fellow-men, but since the Colony is declared a Penal Settlement by an Order of the Queen in Council, and since Earl Grey has determined to send 300 convicted felons here, I see no possibility of rendering this service any longer, with credit to myself and with even the remotest chance of diminishing crime; I must, therefore, beg leave to resign the appointment, and which I request you to communicate to His Excellency the Governor, for his information and guidance.

I have the honor to be, Sir
Your most obedient and humble servant,
J. J. MEINTJES.

[Copy] Graaff-Reinet, 20th July, 1849

SIR,—We, the undersigned, sensible of the injury done this colony, by its being made a Penal Settlement, under the Order of the Queen in Council, dated the 4th September 1848; beg to tender to His Excellency the Governor our resignation of the office of Justice of the Peace, for the district of Graaff-Reinet as we feel that under the circumstances we can no longer hold those commissions with any satisfaction to ourselves or advantage to the public.

We have the honor to be,
Sir,
Your most Obedient Servants,

J. J. Meintjes, J. L. Leeb,
J. F. Ziervogel, J. Heugh,
C. H. Grisbrook, J. Van Ryneveld.
O. Fehrszen,

Original Correspondence.

Colesberg, July 18, 1849.

SIR,—I request you will be so kind as to insert this letter in Dutch as well as English.

My friends, without distinction of station or rank—the daughter of the nobleman as well as of the farmer! we, the wives of the farmers, deplore the condition in which our country will soon be placed, should the convicts be allowed to land. We, weak creatures, will be exposed to assaults from this class of men, who are accustomed to do evil, for on that account they are banished from their native country. We will be exposed to the most inhuman violation,—our husbands and families to murder,—our property to plunder,—our youth to corruption,—our country, hitherto unpolluted, to become the receptacle of the refuse of the world,—our colony to become the penal settlement for every description of offenders. Have we merited this from our Queen and the Parliament? I say no. I therefore implore all women in South Africa to lift up their united voices to the Lord of Heaven, praying and beseeching him to change the heart of our Queen, so that the convicts may not land here. The Almighty has in his hands the hearts of all Kings, and they must all obey him, because he rules heaven and earth. Let us jointly support the men. Let us lay our grievances before our Queen, by way of humble petition.—If she lends us a willing ear, we shall not refrain from expressing our gratitude towards her; but if she refuses to help us, we shall be innocent, for then we would have done what was in our power for ourselves, our country, and our offspring. Should our colony be doomed to become a penal settlement for every description of miscreants, then it behoves us to make ourselves accustomed to the use of arms,—muskets, pistols and swords,—so that, if assaulted, we may be in a position to defend our lives. Fellow women! be not ashamed of this matter; it is of great moment, and will press upon us until we sink into our graves. I expect soon to find from the papers that meetings of ladies will be holden in the City and all villages. We, the wives of the farmers, will immediately follow; and may God grant us His blessing.

Your's obediently,
CORNELIA CILLIERS, born BILJON.

TO THE YOUTH OF CAPE TOWN AND SOUTH AFRICA.

Weep, aye weep ye sons and daughters of Africa; your glory is departed from you;—your sun of honor has set; your chastity, your virtue is gone;—henceforth ye will be a reproach and a byeword.

Behold the fertile vales of this your native land, blooming 'neath the verdure of early spring,—they are doomed to be the receptacle of the outcasts of mankind. That sun whose rays have been so tempered as to make the climate of our country the healthiest of the world, will henceforth rise upon it as a Penal Settlement.

Distracting thought!!! Our native land, our home doomed to be a nest of thieves.—Our country is degraded, the graves of our ancestors are insulted.

Tell me, would the forefathers of a De Villiers, Du Toit, Du Plessis, Basson and others, who fled from their native land, for the cause of liberty and religion, have sought these shores and they known that their children would have to mix with the outcasts of Britain?

Tell me, ye descendants of the honest and industrious Dutch, would your ancestors have emigrated hither, had they known that their children's children would have to associate with the basest of the base?

Tell me, ye children of Germany, ye who can trace your descent from the brave Teutonic Knights of old, whose watch word was freedom, and who taught their infants to lisp the word "*Vaterlandt*," would your fathers have come hither, had they thought that their children would have to dwell with worse than slaves? Had they been thus insulted, wronged and degraded;—would they have taken the matter thus coolly? No! with them—the cry would have been, "war to the knife," with their children—it is—"to petition" —and the dreadful thought arises, We have become degenerate!! But to petition is all we can do, and it shows us our own littleness, but while it shows us our littleness, it also proves the might of the monster who oppresses us!

Call up in your breasts the spirit which inspired your ancestry. Submit not to the yoke of the tyrant. Have the sons of Africa deserved this disgrace?—have they ever shown themselves fit for such a degradation? No! the Universities of Oxford Cambridge, Leyden, Utrecht, Paris and Edinburgh, can speak of the capabilities of the youth of the Cape. Have any of them shewn themselves deficient in valor? No! the various Kafir wars can speak of a Radnmeyer, a Briers, and many

"A young, warm, dauntless Chief,
One who no more than mortal brave,
Fought for the land his soul ador'd,
For happier homes and altars free,
His only talisman the sword,
His only watchword liberty!"

Yes, many of you have felt that

"*Dulce est pro patria mori.*"

And have ye thus stood hitherto silent spectators of the ruin which is awaiting you?

Your fathers will not feel it—the evil awaiting us is not so much a physical as a moral evil. They will have departed before the evil comes in operation. Its physical effects we can avert—for we can be on our guard,—but its moral effect we cannot avert. Let these 300 felons be introduced—and our happiness, our chastity is gone; there will be a blot on our character as a people, and dishonor and shame will be our lot.

But by every constitutional means let us endeavour to obtain justice. Liberty now is the word, and this we must have at all risks, even at our hearts blood, for

"If there be, on this earthly sphere,
A boon, an offering Heaven holds dear,
'Tis the last libation liberty draws
From the heart that bleeds and breaks in her cause."

We are not fit, we are too weak for constitutional liberty; but we wish so far to be free, that no matter which touches our dearest interests, shall be forced upon us by any power without *our will and consent*.

YOUTH OF CAPE TOWN!

Bear with me for a while, I too am a youth of Africa. At a distance from you, your countrymen have heard that many of you attended a *ball* in Cape Town. Could ye dance with heavy hearts? And how did ye dance? In a room,—the outside of which bristled with the bayonets of the soldiery of the country, which is now pouring its venom into your native land. And let me ask against whom were these bayonets set? Against your own countrymen! Let me put a case: Suppose that one of your countrymen, under whatever a mistaken sense of patriotism, ye may think, had thrown a stone or other missile, and hit one of the soldiery, a volley from them would have been the consequence, and one, perhaps more lives would have been lost. Consider your position, should this have happened, years of remorse would not have atoned for the blood there spilt—and the still small voice of conscience would have whispered, "had I not danced this would not have happened." Ye may say, nothing has happened; but we have not to thank you, but the forbearance of your better countrymen for this. Ah! ye young men and maidens of Cape Town, ye act as the youth of ancient Troy, dancing about the engine of your destruction.

But, what is to be done in this hour of despair? As I said before, petition we must. But our petition must not be sent under a mere cover, or be handed to Queen Victoria by a stranger. No, a colonist must carry it, one of us must leave it in the hands of her Majesty.

The stake is too great that it should be entrusted to a stranger. One who has our interests at heart must advocate our cause. And to whom does every thought in the colony turn? Upon that *true, that right honorable man* JOHN BARDWELL EBDEN. Under Providence we look to him for succour, and he will not leave us when we require him. I have seen ye intend to intrust your petition to some peer. Why? Perhaps because he is good and noble; but John Bardwell Ebden has shewn himself an HONEST man, "the NOBLEST work of God" Let him then take our petition to her Majesty, for he is fit to appear there. Had we been strong enough, Ebden's name would have ranked with that of a Washington!!! Come my friends, give up your balls, give up your extravagancies, and let each give his mite towards the good object of getting John Bardwell Ebden to represent our cause in England.

I feel assured he will consent to our wishes—and the prayers of the Colonists will attend him. He will gain a moral victory, such as no general ever gained, and he will earn laurels to which those of conquerors from the time of the Cæsars to that of Wellington are as nothing.

When he shall have finished the good fight he will receive the grateful thanks of his countrymen, for rescuing their native land from ruin and destruction.

Come then,—young men of this Colony, who have the greatest stake in this matter, cast off your apathy, be up and doing, and that ye may succeed, as I am sure ye will, is the fervent wish of ONE OF YOU.

Somerset West, Hottentots Holland,
25th July 1849.

MR. EDITOR,—In my communication to you of the 10th of this month, I appeared under the name of "Jack"—and should it be necessary, I shall willingly explain my reasons for adopting that signature,

The Justice of the Peace to whom I then alluded, and who insulted me, was Mr. H. J. Morkel, Da., and I specify this because there are so many of these Justices, and I have been requested, for fear of mistakes, to particularize the name of the individual offending.

Again therefore I solicit you to inform me whether any *Justice of the Peace* has the authority to act in the manner that this Mr. H. J. Morkel has done?

What induces me again to write on this subject, is that Mr. H. J. Morkel thought proper to swear the peace against me on the 23d ultimo, purely because I called him a "stupid Ass"—and placing a misconstruction on the following circumstance:—Some days before our "Great Anti-Convict Meeting," the person who was afterwards our Chairman, made use of these terms: "that he would see the public go to h—— before he would resign his situation"—upon which I remarked—"if a J. P. will not resign his appointment, he is not worthy to be our Chairman or deserving of a better fate than to have his windows smashed." This he took advantage of, and applied to himself, though I can prove that the remark made was not applicable to him, and had me bound in a sum of £100, with two sureties, Mr. H. J M., Ws., and Mr. H. T., both of whom are his brothers-in-law.

I fear I am trespassing too far on your columns, but if requisite, I can bring to notice many other similar transactions —at present, as the party aggrieved, I will beg of the readers to judge in reference to my former letter above cited, whether, if people were not devoid of sense, or if their intellects were better applied, they would be guilty of such paltry acts, or whether such individuals are fit persons to hold responsible situations.

What I have herein stated, I am prepared to prove and substantiate by evidence, and therefore, by inserting these lines, you will oblige,

Your obedient Servant,
G. G. DE VOS.

Mr. Editor,—Allow me to ask what the law is with respect to baiting places. Formerly they were under the superintendence of the Fieldcornets, but I presume that this cannot be the case now, inasmuch as we daily see large flocks of sheep and other cattle grazing on the outspan places at Boontjes kraal and Knoflocks kraal, so that nothing is left for the cattle of the farmers who proceed to market. What are we to do for redress? A SUFFERER.

[Compl in to the Civil Commissioner or to the Government.—ED.]

CANADA.

SERIOUS RIOTS.—BURNING OF THE PARLIAMENT HOUSE.

On the 25th of April, the Governor-General went to the Parliament House in Montreal, to give the Royal assent to various bills which had been passed, and amongst them the Indemnity Bill. The moment the Clerk of the House read the title of this bill as returned with the Royal sanction, the galleries in which the spectators were assembled burst out into hisses and groans, and immediately the persons in them left the House to communicate to the city the unwelcome tidings.

The sequel to the story is told in all the papers. The representative of the Sovereign was personally outraged. The members were driven from the building, to which the torch of the incendiary was applied, and in the space of a few hours the Parliament-house, the records and archives of the colony, and a fine library, were reduced to ashes, the fire companies standing by in willing or compelled inactivity, and neither police nor military interfering to prevent or avert the outrage. The swearing-in of a number of Frenchmen as special constables caused a great increase to the excitement. One report states that the constables fired upon a large body of the rioters. On the way to the Parliament-house, the Governor-General and the obnoxious members were pelted with eggs and dirt; the Governor himself was struck on the head by a stone and in the face by an egg. During this scene the Riot Act was read, and the troops ordered to charge. No lives were lost, though the crowd was

very dense. So intense became the excitement in consequence of the arrival of the French, that the Governor-General had to give orders for their arms to be taken away. Strong apprehensions were entertained of still greater violence.

The accounts from the country were very alarming; in some places the authorities were compelled to assist in burning the effigy of the Governor-General. The latest dates from Montreal, by electric telegraph, are to the 1st instant. The following is the substance of the intelligence:—"A deputation of French Canadians, congratulating Lord Elgin on the quiet state of the country, arrived in town this morning from Quebec. A large mob was prepared on the wharfs to receive them; they were, however, landed at the Longuiel-ferry, about a mile below the city. It is feared that should they go down again by steamer the boat will be attacked. Mr. Boulton will move in the House of Assembly to-night for a dissolution of the Union of the two Provinces; and an address calling upon the people of the city to keep the public peace, signed by the most influential members of the Conservative party, is to be sent out to-night. Intelligence has reached town from Toronto of an immense meeting having been held, and a petition to the Queen to recall Lord Elgin, and the dissolution of Parliament, decided on. News from Kingston is to the same effect."
—*Correspondent of the Nonconformist.*

LORD GREY'S TRUE IDEA OF A GOVERNOR.

Lord Stanley asked—Firstly, whether any official correspondence had passed between Earl Grey and the Governor-General of Canada? and secondly, whether the sole responsibility of approving or rejecting the Compensation Bill was to be cast upon the Governor-General's shoulders, or whether Earl Grey had instructed the Governor-General as to the course which he was to pursue on behalf of her Majesty?

If the system of private correspondence should be permitted to prevail, Ministerial responsibility would be at an end, and the control of Parliament would be ousted over any proceedings which her Majesty's Ministers might think proper to adopt in the Colonies. Nay, more, the successor of the noble Earl would have no record by which he could know the intentions entertained or the advice given by his predecessor, or the information afforded by the Governor-General for the purpose of guiding thereby his his own course. He hoped that the correspondence would remain among the records of the office.

Earl Grey replied with some minuteness.

The proceedings of the Canadian Legislature are not at present in the Colonial Office. Some time ago he addressed a circular to the Governors of the different Colonies, directing the Votes and Proceedings of Colonial Assemblies to be sent as they should accrue by each packet. But that has not been the practice hitherto. Private correspondence *has* passed between himself and the Governor-General of Canada; the Governor-General had expressed his opinion that it would be his duty, when the Compensation Bill should come before him, to reject it or send it home for the decision of her Majesty in Council. In the usual course bills are not laid before the Governors of Colonies until the close of the Colonial session: this bill had not yet been laid before the Governor-General; and he had not thought it advantageous to the public service for him to anticipate his decision by a report. Lord Grey had abstained, advisedly, from giving the Governor-General of Canada, either publicly or privately, any instructions as to the course which he should pursue.

The true secret of the satisfactory management of the Colonies is to select the best man you can for Governor, and, having got him, to give him a large and wide discretion and a generous and trustworthy support, and never to believe that he is acting wrong except upon strong evidence to that effect. The official records of his department would supply every material for informing his successor, and guiding his judgment.

GOVERNMENT NOTICE.

Colonial Office, Cape of Good Hope, 25 July 1849.

In reference to an Address this day presented to His Excellency the Governor, from certain Inhabitants of Cape Town, praying His Excellency "*to decline to take over the Convicts on board the Neptune, or that may be on board of any other vessel freighted with Criminals for these shores, and to leave them, as they come, under the proper authority of the officer or officers in charge, who will have ample powers to convey them in security to such destinations as they may deem most consistent with their warrants and instructions;*"—His Excellency directs it to be notified to the Subscribers to the Address in question, and to the public generally, that his views relative to the principal topics contained in that Address were so fully developed in his Proclamation of the 17th instant, that he does not deem it necessary to re-enter upon the subject.

His Excellency finds nothing in this day's Address, (which he is advised involves assumptions unwarranted by law,) to alter his previous opinions or intentions; and he entertains no reasonable doubt whatever that it will be within his power, in point of law, to delay the landing of the convicts expected by the *Neptune*, until Her Majesty's pleasure shall be known. Believing that he has already opened his dispositions and determinations to such a degree as to satisfy the reasonable desires of the Colony, His Excellency feels that it would serve no useful purpose to go farther; and he cannot allow himself to be drawn into the discussion of any of the various possible cases which may be supposed and submitted to him.

The Address in question, besides referring to the Convicts expected by the *Neptune*, adverts also to "Convicts whose sentences had not been fully carried into effect," and to "Soldiers sentenced to transportation."

Upon the 12th of June, 1849, His Excellency received a Despatch of the Right Hon'ble the Secretary of State, bearing date the 2nd of March, 1849, having reference to the sending, from the Eastward, white Soldiers, under sentence of transportation, to undergo their punishment at the Cape. To this Despatch, His Excellency replied on the same day on which it came to hand.

Had not his Excellency received, at 2 o'clock to-day, by the *Benjamin Heape*, a set of papers, printed by order of the House of Commons, on the 4th April, containing amongst other things, Earl Grey's Despatch of the 2d March, 1849,—he would not have considered it altogether regular to publish either his Lordship's communication, which was marked 'separate," or the reply. But being now at liberty to make use of these communications, his Excellency directs their publication underneath this notice.

His Excellency is advised that the place of confinement of these Military Convicts, as well as of those other Convicts whose sentences have not been fully carried into effect, will be a matter to be determined by his Excellency; and, for reasons which appear to him to be sufficient, he will not land them, pending the announcement of her Majesty's pleasure in regard to the whole question, respecting which her subjects of this Colony are, at present, filled with so much anxiety and alarm.

By Command of his Excellency the Governor,
(Signed) JOHN MONTAGU,
Secretary to Government.

(Original received 12th day of June, 1849, by the Jane Pirie. Answered 12th day of June, 1849, by the Heroine.

Military.

Separate.

Downing-street, March 2, 1849.

Lieut. General Sir H. Smith, Bart.

Sir,—Her Majesty's Government being desirous of making some general regulations, respecting the disposal of Convicts sentenced to transportation by Courts Martial, in her Foreign Possessions, I wish to direct your attention to the Provisions of the Military Act on that subject, and the manner in which it is proposed that they should be carried into execution.

2d That Act provides (Sec. 24,) that when such a sentence has been passed by a Court Martial, in a Colony, or when sentence of Death by such Court has been commuted to Transportation, the same is to be notified by the Officer commanding Her Majesty's Troops at the Station, or in his absence by the Adjutant General, to the Chief Justice, or some other Judge, as the case may be, who shall make order for the Transportation or intermediate custody of any such Convict; and upon such order being made, it shall be duly notified to the Governor of the Colony, who, on receipt of such notification, shall cause such offender to be removed to some Colony or place in obedience to the directions for the removal of Convicts, which shall, from time to time, be transmitted from Her Majesty, through one of Her Principal Secretaries of State.

3. The Act then proceeds to provide, that any offender so removed, shall be dealth with as if he had been sentenced to Imprisonment with hard labor, for the same term, in the place to which he is removed.

4. Under the Powers thus vested in Her Majesty, directions have been given, that white Soldiers sentenced as above by Courts Martial, in the Mauritius, and Ceylon, and also Her Majesty's white Soldiers sentenced in the East Indies, shall be removed, until further orders, to the Cape of Good Hope; and those sentenced in Hongkong, either to the Cape, or Van Diemen's Land. The number of such Convicts will, probably, be very small; and when they are arrived within your Government, the provisions of the Act just recited, will enable you to deal with them in all respects as if they had been ordinary offenders, sentenced to imprisonment and hard labor, in the Colony. I should recommend their employment on Public Works, whenever this may be found consistent with the necessary arrangements for their security.

Should sentences of Transportation be passed by Courts Martial in your own Colony, it will be necessary for the present to carry them into execution by subjecting such Convicts to confinement, with hard labor, in the same manner as Transported Soldiers, brought from other Colonies; this course being, as I am advised, legal under the 24th Section of the Military Act.

I have, &c.,
(Signed) GREY.

(True Copy,)
JOHN CARVOCK, Lt.-Col.,
Private Secretary.

(*Despatched by "Heroine," 23d June* 1849.)

Government House, Cape Town,
12th June 1849.

The Right Honbrable the Earl Grey.

My Lord,—I have the honor to acknowledge the receipt of your Lordship's Military Despatch of the 2d March last, marked "separate;" and while I am fully aware of the difficulties which surround Her Majesty's Government in regard to its subject, I cannot but deeply regret the decision at which your Lordship has arrived, at the very period when this Colony is in a state of indescribable excitement upon the point in question. In your Lordship's Military Despatch of the 10th December 1847, in which was intimated the decision of Her Majesty's Government that Soldiers sentenced in the colonies to transportation, should be sent to undergo their punishment to such other colonies as might be described,—and in which you desired that all military convicts from the Mauritius should be received at the Cape of Good Hope, your Lordship expresses yourself as follows:—"I have only to add, that the number of military convicts likely to be sent under this arrangement to the Cape of Good Hope, will be much too inconsiderable to lead to any inconvenience; and will not therefore, I trust, be viewed with dissatisfaction even by those inhabitants of the Colony who would entertain the strongest objection to its being made a place for the reception and punishment of offenders generally." This shows the delicacy entertained, even at that period, by your Lordship, in approaching a measure which you were fully aware was so obnoxious to the Colony. In the Despatch now under reply, I am informed by your Lordship, (at a period unfortunately of unprecedented excitement), that, in addition to those from the Mauritius, military convicts from India, Hong Kong, and Ceylon, are to be transported to this colony. The justice, if I may venture to say so, of the remark contained in my Despatch to your Lordship of the 24th of May last, with which the thirty-one memorials, &c, from the inhabitants were forwarded, is thus shown, viz., that the "colony once made a Penal Settlement, loses all protection."

2. Upon a moderate computation, one soldier on the average is annually sentenced to transportation from each regiment; and as, so far as my memory serves me, the number of corps in India, China, Ceylon, and the Mauritius, is about thirty-five, there would be an influx annually into the Cape of Good Hope of that number of convicts, sentenced generally to serve ten and fifteen years' transportation, or for life. At the expiration of his term of sentence, the felon becomes a free agent, to do whatever, and go wheresoever he pleases.

3. I am most fully aware, as I have previously stated to your Lordship, of the difficulties which assail the Government in making provision for this class of military offenders. As regards them, I would here record my opinion, derived from experience among old and formed regiments in almost every part of the world, an opinion which is in strong opposition to the present system of awarding transportation to Soldiers for crimes such as desertion, violence to officers and non-commissioned officers, theft, &c. My view is, that offences of this description should be punished within the regiment, under the tribunals of General and District Courts Martial; for I assure your Lordship that I have known many instances of soldiers committing such crimes as would entail upon them, as they believed, sentences of transportation as felons, for the sole purpose of getting away from their regiments at the moment, and becoming free agents at the expiration of their sentences. By the present system, no example whatsoever is afforded to the men generally; and many a good soldier, although he may have committed one of these crimes, is lost to a regiment, when due punishment at the period would probably have reformed him, and rendered him hereafter an honour to the corps.

4. It may naturally be asked,—"What punishment would you substitute?" My reply is,—That of solitary confinement with hard labour, and being formed into condemned corps, to garrison Sierra Leone, &c., &c. The soldiers of a regiment are aware of their comrades undergoing such punishments;—an example is thus afforded to them; and if the system were more generally adopted, the difficulties which surround the government in the disposal of military felons would be removed.

5. I therefore venture, my Lord, to hope with some confidence, under the circumstances, that it may not be too late for your Lordship to rescind an order so obnoxious to the People of this Colony. More loyal men do not exist among Her Majesty's subjects,—but on this point they are united in the bond of free-born Englishmen. Your Lordship's despatch and this reply being marked "separate," I am enabled to withhold their publicity until I hear from your Lordship on the subject. It is ever painful to throw obstacles in the way of Government, embarrassed as it is on this point;—but I have no alternative.

I have, &c.
(Signed) H. G. SMITH.

(True Copy,)
JOHN GARVOCK, Lt. Col,
Private Secretary.

Public Sale.

THE Undersigned intending to remove from his present Residence, Long-street, corner of Short-market street, will hold a Public Sale

THIS MORNING,

(MONDAY,) THE 30TH JULY,

Of a quantity of Moveables At the same time will be sold some Casks of Hock, between Four and Five years old, some Casks of other Old Wine, Geneva, Rum, Cognac, and a quantity of useful Wine Cellar Utensils.

P. S. A. DE LOUBAIX.

Cape Town, July 30, 1849.

Stellenbosch Omnibus Company.

NOTICE TO SHAREHOLDERS

IS hereby given, that in pursuance of the 15th Section of the Deed of Agreement

THE FIRST ANNUAL MEETING,
of the above Company will be held,

THIS DAY, (MONDAY,) the 30th JULY,

at 6 o'clock P. M., in the Government School Room, for the purpose of receiving the Committee's Report of the past year's transactions, and for deciding in what manner the Surplus Fund shall be disposed of.

By Order,
O. M. BERGH, Jr., Secretary.

Stellenbosch, 30 July 1849.

AMERICAN PINE BOARDS.

APPLICATION may be made for the above to R. H. Anderne, Castle-street, at the Cooperage, Boom-street, or Wine Depôt, Sir Lowry-street, Main Road.

HOVILS & RUSSELL.

THE Undersigned publishes the following for general information:—

"We hereby certify that the Bond of Indemnity, passed by Mr. M. Salom, on the 16th June, 1849, for Two Hundred and Eighty Pounds Sterling, and registered against him in the Debt Registry Office of this Colony, was given as an Indemnity for a Cheque of £140, lost or mislaid by M. Salom.

"(Signed) J. H. REDELINGHUYS,
"Cape Town, 23d July, 1849." Notary.

M. SALOM.

THIS DAY.

MESSRS. Blore & Bartman will sell by public auction, THIS DAY (Monday, 30th July), at the Stores of the Undersigned, *No. 20, St. George-street*, for account of whom it may concern, the following Goods:—

F 5—12—18—24 27—29—30—31—33—34 } 18 boxes of
35—36—37—38—39—40—41—42— } Pickles.
43—44— } 15 boxes of brandied Fruits.
45 to 57— }
58—1 box 12 bottles preserved Fish
59—1 do preserved Vegetables
64—1 do. 70 tins of Fruit
IM—8 glass pots of Pearl Barley
23 Demijohns of Vinegar
VH 162 boxes of Cigars
2 Cases Men's Hats,

The whole ex *Kaapstad*, Capt. Johannes van Hall, more or less damaged by Sea Water.

At the same time will be put up, Herrings, Anchovis, Smoked Salmon, Confectionary, Gin, Liqueurs, Princess Beer, Selter Water, Pearl Barley, Boots and Shoes, Glassware, &c.

O. J. TRUTER.

New Goods.

THE Undersigned are now landing from the "BENJAMIN HEAPE," an investment of Staple and Fancy Goods, suitable to the season, viz.—

Fancy Voerchitz, in new Patterns, and at various prices,
Hoyle's Plate Prints,
White and Brown Baftas,
Brown and White Punjums,
White Drill and Duck,
Women's Patent Leather and Jean Shoes, in great variety,
Men's Wellington Boots, half-dress, double tie, and lacing Shoes,
Saxony, Welsh, and German Flannel,
Foolscap Paper,
Women's and Girl's French and other Stays,
Summer Slops, in variety,
Fancy Silk and Satin Parasols, &c. &c. &c.

They will likewise receive large additions thereto by the *John Gibson* and *Royal Alice*, daily expected from London.

ALSO ON HAND.

White and Brown Rice, White Benares Sugar, Java and Rio Coffee, Sago, Pepper, Mace, Nutmegs, Dried Ginger, Cinnamon, Manilla Cigars, Nos. 2, 3, and 4, with various other articles of Eastern Produce.

JAMIESON & Co.

NEW GOODS.

McDONALD, BUSK, & Co.,

ARE NOW LANDING EX "*BENJAMIN HEAPE*,"

AN Extensive and varied Assortment of BRITISH STAPLE and FANCY MANUFACTURES, VIZ.:—

BAFTAS, white and grey, LONGCLOTHS, white & grey
SHIRTINGS, plain and twilled SHEETINGS
CLOTHS, black, blue and colored, superfine
DOESKINS, BUCKSKINS and TWEEDS
CASSINETS, MERINO COATING, CASSIMERES
Men's Cloth Paletots; Skirting, Fishing and other Coats
TROWSERS, in Doeskins, Beaverteen, &c.
SHIRTS, sup. white with linen fronts, Regatta, Stockport, Brown and Striped.
WAISTCOATS, WAISTCOATING in variety
MOLESKINS, printed, drab, self-colors, &c.
CHALLIS, checked LAMAS, CALIFORNIAS
ORLEANS, COBURGS, and ALPACCAS
Brooks' black and white REEL COTTONS, TAPES
CARPETING and 6-4 Printed DRUGGET
FLANNELS, imit Welsh, Saxony and BLANKET
Cotton TROWSERING, checked and mixed DRILLS, DUCKS
BRACES, BUTTONS, patent Linen, Pearl &c.
Ladies' Wove, Contille and French STAYS
PETTICOATS, corded, Quilted and white and black Crinolines
MILLINERY, Ladies' Silk Bonnets, Dress Caps, Cap Fronts, Dress Ornaments, Artificial Flowers, Silk Cord, Piping, Gimps and Fringes, Crape Puffing, Ribbon Trimmings, Silk and Cotton FASTENERS, Widows' Caps, Ladies' Night Caps, Lamb's Wool Caps, &c. &c.
Infants' CLOAKS, Men's Collars, Habit Shirts
SHAWLS, Cachmere, Silk Ducape, Printed Velvet, &c.
Ladies' Silk NECK TIES, 4-4 Shawl HANDKERCHIEFS in Lama, Cachmere, Indiana Cloth, &c.
GENT.'S Silk and Satin NECK TIES, Silk and Cotton Pocket and other HANDKERCHIEFS in great variety
Wellington, Clarence, Blucher and Cloth BOOTS, &c.
Also a few cases 7 groove Twisted RIFLES.

McDONALD, BUSK & Co.

L. H. Twentyman

IS NOW RECEIVING

PER "BENJAMIN HEAP,"

A Large assortment of FANCY GOODS, suitable to the approaching season,—amongst which are:

Maids and Women's Dunstable BONNETS,
Jenny Lind and Leghorne Hats,
Maids and Women's drawn SILK and SATIN BONNETS,
Black and Fancy GROS DE NAPLES,
Ladies' Fancy Silk *Neck-ties*,
4-4 and 6-4 *Crapes*,
Artificial Flowers, Blond Brides, &c.
MUSLIN and BALZARINE, Dresses,
Cashmere, Barège, &c., SHAWLS,
Cambric and Lawn Handkerchiefs,
Fancy Check *Muslins*,
Men's and Women's Silk and Kid GLOVES,
And a large assortment of Men's and Women's HOSIERY, &c. &c. &c.

L. H. TWENTYMAN

IS now receiving large additions to his Stock of IRONMONGERY.

SUGAR.

FOR SALE at the Stores of the Undersigned, MAURITIUS SUGAR.
Church-street, No. 8. M. C. GIE.

FOR SALE at the Wine Stores of R. A. Zeederberg, Jun.

French Brandy in Puncheons,
Ditto in Hogsheads,
Ditto in 10 Gallon Casks,
Ditto in Cases of 1 dozen,
Gin in large Red Cases,
Do. do small Green Cases,
Liquers in Cases of dozen,
Vermicelli,
Macaroni,
Anchovis,
Salad Oil,
Lamp Oil,
Corks,
Olives,
Perfumery,

By large or small quantities.

SNUFF! SNUFF!

AT J. B. MUNNIK,

No. 26, HOTTENTOT-SQUARE,

PLAIN Nose Snuff at 2 shillings per lb.
Mouth Snuff at 1 shilling 6 pence per lb,
Scented Snuffs from 4 shillings to 5 shillings per lb.

MUTUAL
LIFE ASSURANCE SOCIETY,
OF THE
CAPE OF GOOD HOPE.

Amount of Premiums received from commencement, 27th May, 1845, to 1st February, 1849	£22,781 14 3
Claims upon the Society from Death paid, ...	3,800 0 0
Amount of Accumulated Fund on 1st February, 1849, ...	18,741 6 11

BOARD OF DIRECTORS:

JOHN FAIRBAIRN, Esquire, Chairman.

A. S. ROBERTSON, Esq. | J. H. WICHT, Esq.
HENRY SHERMAN, Esq. | H. C. JARVIS, Esq.
EDWARD EAGAR, Esq. | W. G. ANDERSON, Esq.
JOHN BARRY, Esq. | J. W. EBDEN, A.M., Esq

COUNTRY AGENTS:

Graham's Town,	Fredk. Carlisle, Esq.
Port Elizabeth,	James Hall, Esq.
Somerset,	G. F. Joseph, Esq.
Graaff-Reinet,	J. J. Meintjes, Esq.
Worcester,	P. G. Meiring, Esq.
Clanwilliam,	G. Forster, Esq.
George Town,	Michl. O'Connell, Esq.
Stellenbosch,	D. O'Flinn, Esq., M.D.
Paarl,	J. H. Zeederberg, Esq., M.D
Uitenhage,	S. J. van K. du Toit, Esq.
Swellendam,	Messrs. Barry & Nephews,
Colesberg & Burghersdorp,	G. Livingston, Esq., M.D

View of the progress of the Society on the 31st day of May, in each year, since its commencement.

Year.	Number of Policies.	Amount Assured.	Annual Revenue.	Accumulated Fund.
1846	301	£147,200	£4,674	£4,214
1847	318	156,750	5,216	6,903
1848	402	211,150	6,901	11,875

Premiums for Assurance of £100
ON SINGLE LIVES,
FOR THE WHOLE PERIOD OF LIFE.

Age.	Premium	Age	Premium
	£ s. d.		£ s. d.
14	1 15 5	35	2 17 6
15	1 16 5	36	2 19 0
16	1 17 6	37	3 0 6
17	1 17 6	38	3 2 3
18	1 19 7	39	3 3 9
19	2 0 7	40	3 5 6
20	2 1 6	41	3 7 5
21	2 2 5	42	3 9 3
22	2 3 3	43	3 11 3
23	2 4 1	44	3 13 4
24	2 4 11	45	3 15 6
25	2 5 10	46	3 17 9
26	2 6 10	47	4 0 3
27	2 7 10	48	4 2 9
28	2 8 11	49	4 5 6
29	2 10 0	50	4 8 3
30	2 11 1	51	4 11 2
31	2 12 3	52	4 14 2
32	2 13 6	53	4 17 4
33	2 14 9	54	5 0 8
34	2 16 1	55	5 4 2

These Premiums are payable yearly in advance, or, at the option of the Assured, they may be made payable half-yearly, with a assured increase of the rate.

This being a Mutual Assurance Society, the profits are not, as in Proprietary Companies, devided between the Partners and the Assured. The whole belong to the Policy holders.

The Profits will be divided amongst the holders of Policies, at the termination of every period of THREE YEARS, after the year 1850, when the first distribution will take place; and each holder may determine that his Share shall be added to the sum assured by him;—or converted into a present payment;—or applied in reduction of the future annual pemiums payable by him.

E. THOMPSON, Secretary.

Heerengracht, Cape Town, 13th July, 1848

1600 *excellent fat Wethers,*
200 *do. Merino do.*
2 *or* 3 *year old Kapater Bucks,*

THE above number of Sheep and Goats is offered for sale by Private Contract. They have been brought up with particular care, and are in splendid condition. If not disposed of before their arrival, they will be sold at the Eerste River. For further particulars, apply to the Undersigned.

JOHN ADAMS,
Hottentots Holland.

☞ The above-mentioned Sheep and Goats will be present on the 8th of August.

280 *heavy fat slaughter and young Oxen and Cows.*

TO-MORROW, Tuesday the 31st July, will be sold at D'Urban, on the Place of Mr. D. de Villiers the above number of Cattle for account of Mr. P. S. du Toit.

D. A. de VILLIERS, Vendue Adm.

Paarl, July 30, 1849.

170 *fat slaughter, draught and young Oxen and Cows.*

THE Undersigned will cause to be sold on THURSDAY, the 2nd August 1849, at the Place of Mr. A. P. Zeeman, Driefontein (Groenberg), the above number of Cattle.

P. S. du TOIT.

Paarl, July 23, 1849.

Mr. D. A. de Villiers, Vendue Adm.

1500 *Excellent Fat Sheep.*
30 *do. Slaughter Oxen.*

ON SATURDAY, the 4th August next, will be sold at Mr. W. Tubb's Place, Fox and Hounds' Inn, the above number of Fat Sheep, and large heavy Slaughter Oxen, which will not be previously disposed of.

MARTHS. MORKEL, Hs.

Mr. J. Wege, Vendue Adm.

500 *Excellent Fat Wethers,*
100 *do. Merino. do.*
50 *heavy slaughter Oxen and Cows and draught Oxen,*

WILL be sold on TUESDAY, the 7th August next, at the Place of Mr. William Tubb, Eerste Rivier. They are in excellent condition and worthy the attention of Buyers.

W. A. van der MERWE.

Stellenbosch, July 24, 1849.

Mr. J. Wege, Adm.

70 Head of Excellent Oxen.

THE above number of Excellent Cattle will be sold on WEDNESDAY, 22nd August 1849, at the Place of Mr. Hendrik Schreuder, "Rondekuil," Zwartland. They are in good condition and well worthy the attention of purchasers.

F. W. SILBERBAUER.

Mr. J. G. Steytler, Gs., Auctioneer.

N.B.—The Oxen are already present and will positively be disposed of on the above named day (22nd August)

40 excellent draught Oxen,
70 à 80 head of breeding Cattle,
20 Saddle and draught Horses,
An almost new Ox Wagon, with Yokes, &c., complete.

60 MUIDS OF BARLEY, a quantity of OATS, and what may be further offered, will be sold without the least reserve, on a liberal Credit, at the Undersigned's Farm *Karnemelks Fontein*, situate at Groenekloof

ON WEDNESDAY, 1st AUGUST NEXT,

At 10 o'clock precisely.

As the Cattle are generally known, they require no recommendation; and the excellent condition in which they now are will enable purchasers to go to work with them at once.

July 5, 1849. F. J. van SCHALKWYK.

Mr. J. G. Steytler, Gs., Auctioneer.

THE Undersigned offers for Private Sale, on very favorable terms, his Cattle Farm called *Buffels Rivier*, in extent 1770 morgen of excellent Pasture Land, situated in the vicinity of the Groenekloof Institution. As said Farm is one of the best for Cattle, it requires no further description. For particulars apply to Mr. C. P. Brink, Keerom-street, Cape Town, or to the Undersigned at *Buffels Rivier*.

July 17, 1849. C. L. BRINK.

SHOP TO LET.

A SPACIOUS SHOP, with Counter, Fixtures, Glass Cases, &c., situated in one of the best spots for business, in Bree street, near Hottentots square, is offered to let on very moderate Terms.—Apply at the Office of this Paper.

MEETINGS UNDER INSOLVENT ESTATES.

BEFORE the Master of the Supreme Court, in the Master's Office, Public Buildings, Cape Town, on WEDNESDAY, the 1st August, at 10 o'clock, viz.—

Wm. Robertson.....2d Meeting.
R. H. Caffyn, (separate estate).....2d do.
George Lawrence.....A.....3d do.
M. von Romburg.....3d do.
F. P. F. Pfister.....Special do

SHIPPING INTELLIGENCE.

ARRIVED IN TABLE BAY.

July 26. *Velox* brig, 142 tons, J. Ware, from St Helena June 30, to this port, in ballast Passengers, Mesdms. Campbell and Bovell, Misses Moss, and Alexander, Capt. Carter, B.I., Mr. Bovell, 5 children, 3 servants. Brings a mail.

H. Ross & Co., Agents.

SAILED OUT OF TABLE BAY.

July 26. *Rosebud*, schooner, A. Murison, to Port Natal.
26. *Louisa*, schooner, H. Davies, to Mossel Bay.
28. *Zuleika*, bark, J. Williamson, to Mauritius.

VESSELS IN TABLE BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents.

SHIPS.

Scindian, J. Cammell, Cadiz.—Thomson & Co.

BARKS.

Benjamin Heape, J. Rollings, Mauritius.—
John Punter, J. Humphreys, London.—Dobie & Co.
Ochtertyre, P. Robb.—Mauritius.—Thomson & Co

BRIGS.

Heler Munro, G. Morrison, Liverpool.—Rutherfoords.
Sarah Bell, G. Richardson, Port Natal.—Deane & Co.
Velox, J. Ware, St. Helena.—Ross & Co.

SCHOONERS.

Adderley, J. Broadway, St. Helena.—Ross & Co.
British Settler, W. Train.—Uncertain.—A. Croll.
Douglas, W. Smerdon, Port Natal.—Searight & Co.
Elizabeth Jane, W. Messum, Algoa Bay.—Long & Co.
Emma, J. Cauvin, Mozambique.—Sufferts.
Gil Blas, T. Metcalf, Algoa Bay.—Dobie & Co.
Iris, W. N. Ball, Algoa Bay.—Thomson & Co.
Water Witch, W. Mann, Breede River.—Home & Co.

CUTTER.

Antelope, J. Bakeland, Walwich Bay.—Phillips & Co.

DUTCH—SCHOONER.

Kaapstad, J. van Hall, Amsterdam.—O. J. Truter.

VESSELS IN SIMON'S BAY,

With their Commanders, Destinations, and Agents

H.M. Frigate *Southampton*, Capt. N. Corry.—Flag Ship.
H.M. Corvette *Brilliant*, Captain R. B. Watson, C.B.
H.M. Steamer *Dee*, Commander G. Filmer.
H.M. Steamer *Geyser*, Commander F. J. Brown.

SHIP.

Devon, R. J. Langley, London.—Searight & Co.

MARKT PRYZEN
Tot den 28 July, 1849

		Rds. Sch. St.		Rds. Sch. St.
Aloe per lb.....	Aloes per lb....	0 0 0	—	0 0 0
Amandelen per lb..	Almonds per lb..	0 0 5	—	0 1 0
Appelen, per lb.....	Apples per lb..	0 1 1	—	0 1 3
Abrikozen, per ditto	Apricots ditto .	0 1 2	—	0 1 3
Aardappelen, per mud	Potatoes p muid	4 2 0	—	11 4 0
Azyn, per legger....	Vinegar per leag.	40 0 0	—	64 0 0
Bonen per mud.....	Beans per muid	10 0 0	—	22 0 0
Botor per pond.....	Butter per lb ..	0 3 5	—	1 2 0
Brandewyn per legger	Brandy per leag.	175 0 0	—	205 0 0
Bokkevellen per stuk	Buck Skins each	0 7 0	—	1 3 0
Drooge Ossenhuiden.	Dry Ox Hides do	1 5 0	—	5 0 0
Eenden en Makouwen	Ducks & Musc	0 7 4	—	1 1 0
Erwten per mud.....	Peas per muid..	0 0 0	—	0 0 0
Garst dito.....	Barley per muid	4 5 0	—	6 3 0
Ganzen per stuk ...	Geese each	1 2 0	—	1 6 3
Haver per mud.....	Oats per muid..	4 2 0	—	4 5 0
Havergerven per 100 ponden....	Ostsheaves per 100 lb.....	2 4 0	—	3 0 0
Hoenders per stuk .	Henseach . ..	0 4 4	—	0 6 4
Houtskolen per zak..	Charcoal p sack	0 0 0	—	0 0 0
Honig per pond	Honey per lb.	0 0 0	—	0 0 0
Kazen, Kaapsch pr lb	Cheese, Cape lb.	0 0 0	—	0 0 0
Kalkoenen per stuk..	Turkeys each ..	2 6 0	—	3 4 0
Kaf per 16 zakken..	Chaff 16 sacks..	25 0 0	—	35 0 0
Koorn per 10 mud...	Wheat pr. 10 m	140 0 0	—	160 0 0
Linzen per mud ...	Lentil per muid	0 0 0	—	0 0 0
Melies dito	Maize do..	8 0 0	—	8 6 0
Meel, fyn, pr. 100 lb.	Flour, fine 100 lb	0 0 0	—	0 0 0
Okkernooten pr. lb..	Walnuts per lb..	0 0 0	—	0 0 0
Oliphantstanden p. lb.	Elephs.' Teeth lb	0 0 0	—	0 0 0
Peren per pond.....	Pears per pound	0 0 5	—	0 1 3
Persiken dito.....	Peaches do....	0 0 1	—	0 0 0
Rog per mud.....	Rye per muid..	6 0 0	—	6 4 0
Rozynen per lb.....	Raisins per lb .	0 0 4	—	0 1 0
Tabak dito.....	Tobacco do....	0 0 0	—	0 0 0
Schapenvellen pr. stuk	Sheep Skins ea.	0 2 4	—	0 4 0
Stroo per 16 zakken..	Straw p. 16 sacks	0 0 0	—	0 0 0
Tyger, Leeuw & Struis vellen per stuk....	Lion, Tiger & Ostrich Skins ea.	0 0 0	—	0 0 0
Uijen per mud.....	Onions per muid	16 0 0	—	17 1 0
Varkens, gemeste....	Pigs, fattened ea.	20 0 0	—	45 0 0
——ongemeste..	—— unfattened.	4 0 0	—	10 0 0
——speen.....	—— sucking....	2 4 3	—	3 1 0
Vederen, Struis p. st.	Feathers, Ost. ea.	0 0 0	—	0 0 0
——bedde p. lb.	——Bed per lb	0 0 0	—	0 0 0
Vet of Talk per pond.	Suet or Tallow lb	0 0 0	—	0 0 0
Vygen dito.....	Figs per lb....	0 0 0	—	0 0 0
Wyn, ordinaire p legger.....	Wines, ordinary per leaguer.	50 0 0	—	60 0 0
Wol, schapen, p. pond	Wol, com. p. lb.	0 0 0	—	0 0 0
Wol, fyne, dito.....	Wol, fine, do...	0 0 0	—	0 0 0
Zoetelimoenen p. 100	Oranges, per 100	1 1 5	—	1 5 2
Zout per mud.....	Salt per muid...	3 4 0	—	4 2 0
Zuurlemoenzap per.. ½-aam.....	Lemon Juice per ½-aam.....	0 0 0	—	0 0 0
Zoolleder per ½ huid.	Sole Leather ½ h	0 0 0	—	0 0 0
Zeep per pond.....	Soap per lb....	0 0 0	—	0 0 0

J. J. H. Smuts, Editor, No. 12, Wale-street.
J. W. Lotz, Printer and Publisher, 92, Wale-street.
} Proprietors